

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembra

2011.

DECEMBRIS

Nr. 9 (645)

Foto: Anīta Mēllupe

Ūdentiņš, akmentiņš, tie dzīvoja saules mūžu...

Pie 20. gadsimtā zaudēto latviešu piemiņas vietas – Likteņdārza vārtiem Kokneses tuvumā – veidojas no dažādām vietām atvesto laukakmeņu piramīda; jau reģistrēts 5550. akmens

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

11. decembrī plkst. 11.00 Adventa koncerts baznīcā;

Ziemsvētku tirdziņš no plkst. 10.00 līdz 3.00 latviešu namā

18. decembrī plkst. 12.30 Ziemsvētku eglīte latviešu skolā

31. decembrī plkst. 8.00 Jaungada balle latviešu namā

2012. gada 8. janvārī plkst. 12.30 vanadžu Jaungada ieskaņas sarīkojums

DKLB Informācijas biļetens 2011. g. Nr. 9

Dienvidkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums

Biedrības adrese: **1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**

Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai

6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606

Tālr./tālrunis: 818-980-4748;

el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

**Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green
Port Hueneme CA 93041; Tālr. 805-382-2925**

Čeki rakstāmi uz: LATVIAN ASSOC. of SO. CA vārda.

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.

Latvijas valsts prezidents **Andris Bērziņš**

Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008

Tālr.: 202-328-2840, tālrunis: 202-328-2860

El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv

Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Latvijas Republikas goda konsuls Dienvidkalifornijā

Dr. Juris Buņķis 30212 Tomas, Suite 275,

Rancho Santa Margarita, CA 92688,

tālr.: 949-888-9700; e-pasts: bunkis@ocps.com

www.facebook.com/LatvianConsul

Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde: migrācija, repatriācija; bēgļi, patvērumi, iedzīvotāju reģistrs; dzīvesvietas deklarēšana, uzturēšanās atļauja, vīza, personas statuss, pase, ielūgumi, izsaukumi. www.pmlp.gov.lv

Tālr.: 371-67588675; e-pasts: pmlp@pmlp.gov.lv

ALA: www.alausa.org e-pasts: alainfo@alausa.org

BAFL: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagi (ASV): www.daugavasvanagi.org

Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var ieceļot bez vīzas: www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-842-3639; el. pasts: ivars11@aol.com

Biedrības priekšnieka vietniece: Sandra Gulbe-Puķēna

Tālr.: 310-945-6632; e-pasts: sandra.gulbe@yahoo.com

DK LB valdes locekli:

Jānis Daugavietis, Francis Dižgalvis, Rūdolfs Hofmanis (biedrzinis), Tamāra Kalniņa (kasiera), Valdis Ķeris, Imants Leitis, Nora Mičule, Astra Moora (sekretāre), Jānis Rutmanis, Tālvāldis Paegle, Valdis Pavlovskis, Pēteris Staško, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube, Pegija Taube, Vilis Zaķis

Revīzijas komisija: Inguna Galviņa, Helēna Hofmane (†), Maija Paegle.

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā Losandželosā latviešu namā

IB metiens – 350 eksemplāru

Par adrešu maiņām ziņot: **Rūdolfam Hofmanim**

1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026

tālr.: 213-250-3857; e-pasts: Dobele@aol.com

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-475-8004

**Atkal mēs esam ceļā -
Ceļā uz laimi,
Ceļā uz zvaigznēm,
Ceļā uz cerībām,
Ceļā uz nezināmo,
Ceļā uz prieku,
Ceļā uz labākiem lalkiem,
Ceļā uz sapni,
Ceļā uz dzīvi - kāda tā ir.
Un beigu beigās -
Ceļā uz Ziemassvētkiem.**

FOTOGRAAFE
Fotomāksla Tev un
Tavai Ģimenei
949-380-1884
www.fotograafe.com

Pasaules latviešu zinātnieku kongress Rīgā

Rīgā no 24. līdz 27. oktobrim notika apvienotais Pasaules latviešu zinātnieku trešais un Letonikas ceturtais kongress „Zinātne, sabiedrība un nacionālā identitāte”, kurā pulcējās 1200 dalībnieku no 15 valstīm. Kongresa atklāšanā ieradās Latvijas Valsts prezidents Andris Bērziņš un kongresa goda patronese bij. prezidente Vaira Vīķe-Freiberga. Uzrunu teica Latvijas Zinātņu akadēmijas prezidents Juris Ekmanis, PBLA valdes priekšsēdis Ints Rupners, Eiropas Zinātņu un mākslas akadēmijas prezidents Felikss Ungers, Latvijas Universitātes rektors Mārcis Auziņš, Rīgas Techniskās universitātes rektors Leonīds Ribickis, Rīgas latviešu biedrības priekšsēdis Guntis Gailītis u. c. Kongresā sprieda par stāvokli Latvijas zinātnē un kā sokas zinātnieku saišu stiprināšana ar politiskiem un sabiedrību. Rīgas latviešu biedrības namā notika pārrunas par tematu „Latviskā identitāte un tās izpausmes” LZA goda locekļa Jāņa Streiča vadībā. Pārrunās piedalījās valsts prezidenta padomniece Elīna Egļe, Rīgas archibīskapu mētopolīts Zbignevs Stankevičs, komponists Raimonds Pauls, rakstnieks Roalds Dobrovenskis, rakstniece Māra Svīre, profesore Janīna Kursīte, Melburnas latviešu biedrības priekšniece Iveta Laine, admirālis Gaidis Zeibots, profesore Dagmāra Beitnere, žurnālists Andrejs Cīrulis, kinozinātnieks Agris Redovičs, diriģents Andžejs Randēvičs. Kongresā runāja arī par latviešu trimdinieku nozīmi Latvijas neatkarības atjaunošanā un Latvijas Zinātņu akadēmijas namā 24. oktobrī atklāja izstādi par četrām ievērojamākajām trimdas latviešu politiskajām akcijām:

1. Par 1. pasaules latviešu jaunatnes kongresu Berlī-

Foto: Jānis Brencis

Kongresa atklāšana; no kreisās: Dace Pavlovskā, Valdis Pavlovskis, PBLA priekšsēdis Ints Rupners, aizmugurē ALAs Informācijas nozares vadītājs Jānis Kukainis

nē 1968. gadā, kurā pulcējās trimdas latviešu jaunieši no ASV, Kanadas un Eiropas valstīm, bet diennakti pirms kongresa sākuma Francijas un Anglijas komandanti, kuri pārvaldīja Rietumberlīni, paziņoja par kongresa aizliegšanu Rietumberlīnes sarežģītās politiskās situācijas dēļ. Aizliegums izraisīja protestus Vācijā, ASV un citās valstīs un demokrātisko valstu preses ievērību. Kongresa norises vietu pārcēla uz Hanoveru. Kongresa aizliegums pievērsa uzmanību Baltijas valstīm. Izstādē varēja iepazīties ar šo notikumu dokumentiem un fotoattēliem.

2. Par akcijām pret Austrālijas un Jaunzēlandes valdības 1974. gada lēmumu atzīt, ka Baltijas valstu iekļaušana PSRS bijusi likumīga. Sākās protesta demonstrācijas un ielu gājieni, valdībai tika iesniegtas protesta vēstules. Lēmumu 1975. gadā atcēla. Izstādē ir grāmatas, trimdinieku pašdarinātie plakāti, skrejlapīņas un dokumenti, kas atspoguļo šo notikumu.

3. Trimdas latviešu akcijas Eiropas drošības un sadarbības apspriežu kontekstā (1972.–1985. g.). Pasaules brīvo latviešu apvienības vadītā politiskā kampaņa vainagojās ar ASV pārstāvju oficiālu deklarāciju, ka, lai gan notiek sarunas ar PSRS amatpersonām, nemainās ASV valdības viedoklis – Baltijas valstis ir nelegāli okupētas. PBLA locekļi atgādināja par Latvijas okupāciju un disidentu vajāšanu Latvijā EDSA norises vietās – Madridē, Beogradā, Vīnē un citur. Par šo politisko akciju izstādē liecina dokumenti, fotografijas, plakāti u. tml.

4. Par Baltijas brīvības un miera kuģa braucienu 1985. gadā ar mērķi pievērst uzmanību cilvēktiesību un nāciju pašnoteikšanās tiesību pārkāpumiem Baltijas valstīs. Braucienā piedalījās apmēram 300 trimdas pārstāvju, tas tika ļoti plaši atspoguļots pasaules presē. Izstādē parādīts Brīvības un miera kuģa maršruts, dokumentāras un fotografiskas liecības.

Izstādi sagatavoja Latvijas Zinātņu akadēmija sadarbībā ar tās Konsultatīvo padomi trimdas jautājumos. Izstādes tapšanā aktīvi piedalījās padomes locekļi: Tālavš Jundzis, Oļģerts Pavlovskis, Eduards Bruno Deksnis, Uldis Grava, Kārlis Kangeris, Guntis Bērziņš, Valters Nollendorfs.

Izstādes tapšanā palīdzēja: Māris Graudiņš, Ģirts Zēgners, Valdis Pavlovskis, Valda Liepiņa, Uģis Bērziņš, Vilma Teness, Mudīte Krasta, Jānis Pāvuls, Vilis Krādziņš, Kristīne Beķere. Izstādē izmantoti arī materiāli no Austrālijas Nacionālā archīva, Jaunzēlandes Nacionālā archīva un Latvijas Nacionālā archīva.

Latvijas Zinātņu akadēmija 2011. gadā izdevusi grāmatu „Latviešu trimdas loma Latvijas neatkarības idejas uzturēšanā”.

Izstādes atklāšanā runu teica **Valdis Pavlovskis**:

„Man ir liels gods un prieks būt kopā ar jums, atklājot šo nozīmīgo un informātīvo izstādi par trimdas latviešu nacionālpolitisko darbību viņu mītņu zemēs un par izdevību uzrunāt tik zinīgas un ievērojamas personas.

Veselu pusgad-simtu latviešu tautas vēsturi rakstīja sve-

šas tautas, izskaidrojot to no sava viedokļa. To galvenais mērķis nebija patiesība, bet gan mūsu tautas iznīcināšana. Mums vēl ilgi būs jācīnās, kamēr pasaulē uzzinās patiesību.

Diemžēl latviešu trimdas nacionālpolitiskā darbība vēl tīta vēstures miglā. Tā tiek atklāta tikai reizēm uz īsu brīdi. Okupācijas laika varas pārstāvji to apmeloja un aizliedza. Taču trimdas vēstures lapās daudz kas vēstīts par darbu Latvijas un tās tautas labā, un mēs pamatoti varam ar to lepoties. Cerams, ka ar šīs izstādes palīdzību un referātiem, ko dzirdēsim konferencē, migla izgaiss un sabiedrībai būs iespēja uzzināt, ko trimdinieki svešumā paveikuši.

Trimdas latvieši nekad neklusēja par mūsu tautai no-

Pasaules latviešu zinātnieku III kongresa un Letonikas IV kongresa „Zinātne, sabiedrība un nacionālā identitāte” laikā 24. oktobrī notika Eiropas Zinātņu un mākslas akadēmijas izbraukuma sēde Rundāles pilī, kurā piedalījās arī Dace un Valdis Pavlovski (attēlā pa kreisi)

darīto. Ilgus gadus viņi bija mūsu apspiestās tautas balss.

Varbūt pietiek tikai ar vienu piemēru, lai parādītu, ar kādu patriotismu un mentālītāti mēs ieobraucām mītņu zemēs, un kāpēc, par spīti daudzajām grūtībām un problēmām, sākot dzīvi jaunā, svešā zemē, trimdinieki neaizmirsā Latviju un tautu un neatlaidīgi darbojās, lai atjaunotu neatkarību.

Nolasīšu pāris teikumu no kāda nezināma latviešu trimdinieka raksta, kas bija publicēts 1950. gadā Amerikas transportkuģa pasažieru biļetenā. Ar šo kuģi latviešus no Vācijas bēgļu nometnēm veda uz Ameriku.

Viņš raksta: „Vairs palikušas tikai stundas, līdz būs sasniegta jaunā dzīvesvieta – Amerikas Savienotās Valstis. Mēs tur ierodamies nevis kā sakautie un iznīcībai lemtie, kam vairs atliek vienīgi nopūtas pelnus uz galvas kaisīt, bet gan kā cīnītāji, kas tikai pagaidām atkāpjas ienaidnieka pārspēka priekšā, lai no jaunām pozīcijām vēl neatlaidīgāk uzbruktu un dragātu totālitāro sarkano imperiālismu. Lai mūs neviens nepārprot: mēs nepropagandējam un arī nevēlamies karu. Mēs tikai prasām to, kas mums patvarīgi laupīts Otrā pasaules karā: Latvijas brīvību un neatkarību, pašnoteikšanos pašiem savā brīvā zemē un valstī. Mūsu sirdis pukst un pukstēs par to, lai brīva reiz atkal tiktu mūsu jūgā nokļuvusī tauta un zeme.”

Tie ir kareivīgi un ugunīgi vārdi, ko mums deva līdzī šis nezināmais autors, pirms spērām pirmos soļus uz Amerikas zemes.

Izstādē, ko šodien atklāj, būs eksponāti, kuŗi apliecina, kā trimdas latvieši sekmīgi cīnījās par Latvijas neatkarības atjaunošanu. Viens no ASV Valsts departamenta kādreizējiem sekretāriem Dr. Ronalds Asmuss ziņojumā valdībai rakstīja: „Baltiešu politiskais iespaids Amerikā stipri pārsniedz to, ko varētu sagaidīt no viņu [mazā] skaita.”

Bieži vien politiķi, valdības ierēdņi un Baltā nama darbinieki vairākkārt uzsvēra, ka baltieši Vašingtonā ir viena no vislabāk un efektīvāk organizētām etniskām grupām.

Trimdas latviešu nacionālpolitiskās darbības mērķi bija ietekmēt rietumvalstu valdību, žurnālistus un sabiedrību, informējot par Padomju Savienības nelegālo okupāciju un aneksiju, Padomju Savienības varmācīgo rīcību, aicinot valdību un Kongresu vienmēr turpināt uzsvērt, ka PSRS nelegāli okupēja Baltijas valstis, un visiem spēkiem vājināt padomju varu Latvijā.

Novēlu konferences dalībniekiem sekmīgu darbu, un ceru, ka uzzināsim daudz jaunu faktu un secinājumu par trimdas nacionālpolitisko darbību ārzemēs un ka tās politiskais spēks un Latvijai ziedotais netiks aizmirsts arī nākotnē.”

Jaungada sagaidīšanas balle

31. decembrī plkst. 8.00

Losandželosas latviešu namā, 1955 Riverside Drive

Ieejas maksa (aukstais galds un šampanietis) – \$50

Jauniešiem – \$25; skolēniem un bērniem ieeja brīva

Rīko Dienvidkalifornijas latviešu biedrība

**Mūzika – Tālis Valdis;
būs arī dīdžejs**

**Laiques liešana – Jānis Daugavietis
Vietējo talantu priekšnesumi**

*Nesēdēsīm gada pēdējā vakarā
mājās, eleganti tērpsimies un
pulcēsīmies latviešu namā,
līksmi sagaidot 2012. gadu!*

**Vietas pie astoņu personu galda var
rezervēt, zvanot**

Jānim Taubem: 310-475-8004

Lūgums pieteikties laikus, lai zinātu, cik personām jāgatavo ēdiens.

Čekus izrakstīt ar norādi: *Latvian Assoc. of So. CA* un nosūtīt:

Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green Port Hueneme CA 93041

VISI LAIPNI IELŪGTI!

Aiciniet līdzī savus draugus cittautiešus! Automašīnu novietni apsargās

Celebrate and enjoy a nice New Year's eve

with us... and musician Talis Valdis

December 31, 8 p. m.

Latvian Community Center, 1955 Riverside Drive

Admission \$50 per person (food and champagne)

**Music, dances, songs; Latvian New Year's tradition fortune telling
guarded parking**

Everybody welcome!

For reservations and information please call Jānis Taube 310-475-8004

Please write checks, payable to *Latvian Assoc. of So. CA*, and mail to:

Tamara Kalnina 252 E. Garden Green Port Hueneme CA 93041

Kalifornijas vasara Latgales rudenī

Šejeniešiem zināms, ka Kazimirs Laurs ir gājputns – katru gadu oktobrī viņš dodas uz dzimteni. K. Laurs dzimis 1923. gada 7. novembrī Rēzeknes novada Makašānu pagasta Šķerbinieku ciemā. Latgales Kultūrvēstures muzejā Rēzeknē, Atbrīvošanas alejā 102, no 12. oktobra līdz 12. novembrim bija atklāta Kazimira Laura gleznu izstāde „Kalifornijas vasara”, tajā ir ainavas, klusās dabas, portreti vai figūrālas kompozīcijas. Mākslinieks 24 gleznas uzdāvināja muzejam.

Izstādes atklāšanā piedalījās arī Kazimira krustmeita Inga Bjula (Buell), mākslinieka Jāņa Gorsvāna meita.

K. Laurs Otrā pasaules kara beigās tika iesaukts Latviešu leģionā, cīnījies pie Lubānas, Cēsaines, Mores, Nītaures. Kurzemē pie Pienavas ievainots un nosūtīts ārstēties uz Vāciju, kur kļuva par Tornas grāvraci un kara beigās nokļuva Putlosas un Zedelgēmas gūstekņu nometnē.

Kazimirs Laurs un viņa krustmeita Inga Bjula

K. Laurs sāka zīmēt un gleznot jau gūsta laikā, pārcēlies uz Eslingu, mācījās latviešu bēgļu nometnes latviešu mākslas skolā pie māksliniekiem L. Liberta, F. Banges, S. Vidberga un J. Matisona un piedalījās ar saviem darbiem arī izstādē.

Amerikā K. Laurs ieceļoja 1949. gadā un apmetās uz dzīvi Santamonikā. Agrākos laikos pie Kazimira bieži jo bieži pulcējās citi mākslinieki, tagad diemžēl viņu lielākā daļa jau aizsaulē. K. Laura darbi bijuši Amerikas latviešu Rietumkrasta Dziesmu svētku un Kultūras fonda mākslas izstādēs, kopš 2002. gada arī izstādēs Latvijā, Rīgā, Rēzeknē, Ludzā, Līvānos.

Kazimira Laura gleznas ir košas, tajās ir krāsu daudzveidība un, visvairāk, šķiet, gleznotājam patīk zilā krāsā, jo zilas ir debesis un Latgales ezeri.

Šejeniešiem zināms, ka grūti saprast, kad Kazimirs, ko gan biežāk sauc par Kažu, runā nopietni un kad joko. Taču viņam par visu ir savs noteikts viedoklis, un viņa vienreizējā jaukā humora dēļ mēs viņu mīlam un cienām.

Latviešu nama 38. gada svētkos

Kopš latviešu nama uzcelšanas un iesvētīšanas katru gadu tiek rīkoti nama svētki ar kādu noteiktu tematu, šogad nama pārvaldes locekļi aicināja latviešus tēlot kaubojus un indiāņus. Agrāk nama svētkus rīkoja vasaras beigās, pēdējos gados arvien vairāk uz rudens pusi, laikam domājot, ka daudzi vēl nebūs atgriezušies no atvaļinājuma. Šoreiz diemžēl tā arī bija, jo 10. oktobrī bija Kolumba diena, kad tie, kuŗi var izbrīvēties no darba, kaut kur noteikti dodas. Droši vien tāpēc apmeklētāju 8. oktobrī bija mazāk nekā citreiz un noteikti daudz mazāk nekā nama atklāšanas svētkos 1973. gada 15. septembrī.

Taču, pulksten četros ierodoties, Eduards Reimanis ar meitas Lailas palīdzību jau kurināja gaļas un zivju cepamo aparātu, Liene Linde virtuvē tina folijā lasi, un drīz vien viss nama laukums sāka jauki smaržot. Cits pēc cita piebrauca spēkrati, no kuŗiem izkāpa mazi un lieli kauboji, kā arī indiāņi. Vakara gaitā gan izrādījās, ka pēdējo tomēr ir krietni mazāk.

Nama priekšstelpā pie sienas, protams, bija jaunais Nama kluba biedru saraksts, ko apmeklētāji uzmanīgi pētīja, meklējot savu vārdu. Sarakstu ik gadus darina Valdis Volkovskis.

Apskatot augšējos attēlus, var pārliecināties, ka vairāki svētku apmeklētāji bija rūpīgi pārdomājuši savu tērpu detaļas, varbūt pārmeklējuši skapjus un atvilktnes vai pat īpaši šim gadījumam nepieciešamo iegādājušies veikalā.

Uz namu bija atvestas vairākas siena ķīpas, uz kuņģam varēja ērti sēdēt. Tās vēlāk noderēja arī nākamajiem sarīkojumiem. Lieki teikt, ka ēdiens bija uz goda, jo Eduards gaļas cepšanā ir īsts meistars. Netrūka piedevu un vēl daudz palika pāri. Palikušo piedāvāja iegādāties, ko apmeklētāji ar prieku arī darīja.

Valdis Pavlovskis bija atnesis vairākas melnbaltas kauboju filmas, kuņas mīlojošiem varējām skatīties. Nama pārvaldes locekļi varēja padomāt par kādiem priekšnesumiem, jo lai nu kas, bet talantu latviešiem netrūkst.

Šķiet, ka nama svētki bija tāda kā iesildīšanas masku ballei, kas notika 29. oktobrī.

NAMA ZIŅAS

Latviešu sabiedriskā centra valdes sēdē 5. oktobrī valdes priekšsēdis Aivars Jerumanis ziņoja, ka pilsētas pārstāvji pie nama laukuma apskatījuši eikalipta kokus, kuņģi bīstami sasvērušies un apsveņ, vai zāgēt tikai zarus vai visu koku. Bēdīgā stāvokli ir zāles skatuve, tāpēc kārtējo reizi sprieda par nepieciešamo remontu un kādus materiālus lietot.

Vasarā nokaltušas astoņas A. Jerumaņa stādītās buģenvilijas, tāpēc jāiegādājas un jāiestāda jaunas.

Nama kasīere Dace Dābola Reimane bija sagatavojusi kases pārskatu par laikposmu no š. g. janvāra līdz septembrim. Šajā periodā ieņemts \$28 810, izdots \$36 082. Tātad saimniekots ar \$7272 iztrūkumu.

Sandra Gulbe-Puķēna uzrakstījusi vēstuli Latvijas Republikas prezidenta kancelejai, lūdzot atsūtīt jaunā prezidenta Andra Bērziņa fotogrāfiju, lai varētu papildināt prezidentu galeriju nama zālē.

LATVIEŠU NAMA PĀRVALDEI

Atbalstot latviešu namu, nosūtu Nama kluba biedru naudu par 2012. gadu \$50.00

Nosūtu ziedojumu nama uzturēšanai \$.....

Kopā: \$.....

Uzvārds, vārds, adrese:

Tālr.: _____

e-pasts: _____

Čeki izrakstāmi ar norādi: *Latvian Ev. Luth. Church – Community Center* un nosūtāmi:

Latvian Community Center

1955 Riverside Drive Los Angeles, CA 90039-3704

Tērpu parāde Viktorijas Marguletas bērnudārzā

Pašā budēļu dienā, 31. oktobrī, Viktorija Marguleta savā bērnudārzā rīkoja kostīmu parādi. Uz to dienas vidū ieradās vairāku bērnu vecāki. Varēja redzēt, ka viņi ļoti centušies, ietērpjot bērnus dažādos kostīmos – bija gan sīkspārņcilvēki, raganiņas, vampīri, spoki, princeses, kosmonauti, pelīte, kaķis, utt. Bērnudārza audzētāji sadalījās divās grupās un apsēdās, vidū bija paaugstinājums, un bērni cits pēc cita piecēlās, uzkāpa uz tā un, mūzikai skanot, gluži kā modeļi parādīja savu tērpu. Viens mazs puisēns asprātīgi atdarināja dziedoņa Maikla Džeksona kustības.

Taču viens, kam pie muguras bija piestiprināti tādi kā lidmašīnas spārni, ļoti sakautrējās, pieskrēja pie mātes, iesēdās klēpī, piekļāvās un neparko negribēja kāpt uz paaugstinājuma. Vecāki tikai nopūtās: „Un mēs tā centāties!”

Nav šaubu, ka Viktorija piestrādās, lai stiprinātu šī puisēna pašapziņu, drosmi, un bērnudārza izlaidumā

Bērnudārza direktore Viktorija Marguleta un mazais kaubojs Henrijs Gulbis

viņš varbūt atklās savu talantu, jo tāds piemīt katram bērnam.

Tūlīt pēc parādes bērni devās diendusā, jo visi agri bija cēlušies.

Bērnudārzam ir jauns nosaukums – *A Mother Goose Academy*. Viktorija pastāstīja, ka dokumenti nosaukuma maiņai iesniegti jau februārī, taču birokrātijas dzirnavas maļ lēnu....

Bērnudārzā uzņem bērnus no 2 līdz 6 gadu vecumam, tajā ir labi pārdomāta programma, audzētāji mācās lasīt, matemātiku, valodas, dejot, dziedāt, zīmēt, nodarbojas ar sportu – teikvando, spēlē futbolu. Dārziņa telpas nav lielas, bet pārdomāti ierīkotas, sētā ir spēļlaukums ar piemērotām rotaļlietām.

Bērnudārzā ir arī savs dzīvnieciņš – paliela ķirzaka, ko visi apbrīno un mīļo. Blakus kaimiņmājā dzīvo vairāki kaķi, kuņģi staigā pa ielu un varbūt dodas ciemos.

Vairāki vecāki par Viktorijas darbu izteicās ļoti atzinīgi, uzteica viņas milzīgo enerģiju, sirsnību un izdomu. Bērni te iemācās respektēt cits citu, sadraudzējas arī vecāki, kuņģi runā dažādās valodās un arī katru dienu līdz ar bērniem iemācās kaut ko jaunu.

Victoria Marguleta
Director
818.980.0118
11849 Burbank Blvd.
Valley Village, CA 91607
victoria@amothergooseacademy.com
www.amothergooseacademy.com

Ražas svētki

Rītiem kļūstot dzestrākiem un kokiem savu vasaras rotu nomainot pret sārziem un zeltainiem toņiem, saprotam, ka tuvojas rudens. Tas nāk ar savu burvību, krāsām un bagātīgu ražu. Latvieši jau izsenis svin ražas svētkus – pateicībā par lauku un druvu dāvāto. Rudeņos plaši tiek rīkoti ražas svētki un gadatirgi, kuŗos var iegādāties rudens ražas lauku labumus vai tos iemainīt.

Agrāk ražas svētkus svinēja Miķeļdienā, 29. septembrī, kaut gan astronomiskais rudens iestājas 23. septembrī, kad diena ir tikpat gaŗa, cik nakts. Diemžēl rudens saulgrieži netiek tik plaši svinēti kā citi saulgrieži – Lieldienas, Jāņi un Ziemsvētki. Tas tāpēc, ka šis bija svarīgs laiks zemniekiem, kad visai rudens ražai līdz Miķeļdienai bija jābūt novāktai, laukiem nokoptiem. Tagad esam atsvešinājušies no lauku dzīves, pilsētniekiem lauku darbu kalendārs ir svešs. Rudens svētki jeb Miķeļdiena nav arī kristiešu kalendāra svētki.

Skolās ražas svētki ir laiks, kad bērni liek lietā savu izdomu un rada skaistus mākslas darbus no dabas mātēs veltēm. Arī Losandželosas latviešu skolā 13. novembrī svinēja ražas svētkus ar ražas svētku kompozīciju konkursu ar pārsteiguma balvu uzvarētājam. Vairāki skolēni konkursam bija īpaši gatavojušies un savas kompozīcijas darināja mājās. Īpaši bija centušies Ella un Nils Makolifi (McAuliffe), Annija Tetere, Ance un Mia Trapse un mācītāja Kaņepa ģimene. Skolotāja Dziesma Tetere bija atnesusi kartupeļus, burkānus, redīsus, tomātus, zaļumus

un citas dārza veltes, lai skolēni arī uz vietas varētu pagatavot savus mākslas darbus. Daudziem bērniem šī nodarbība bija sveša, bet viņi ar prieku tajā iesaistījās. Mātes, kuŗas auguŗas un skolojuŗas Latvijā, dalījās pieredzē, kādi skolās rudenos bijuŗi ražas svētku konkursi, kas un no kā ticis pagatavots un kādas balvas nestas mājās. Rādījām, kā no diviem dažāda izmēra kartupeļiem un seŗiem sērkociņiem pagatavot, piemēram, gotiņu – pa vienam kartupelim rumpim un galvai, četri sērkociņi kājām, viens kakla vietā un viens astei.

Galveno balvu – Margaritas Stārstes grāmatu bērniem ieguva Kaņepu ģimene, kuŗi no ķirbjiem bija pagatavojuŗi sniegavīru.

Sandra Gulbe-Puķēna

Skolas audzēkņu darinājumi

No kreisās: Annija Tetere, Aleksandra Verga, Evelīna Blāķe (stāv), Henrijs Gulbis, Vilis Zaķis, Aleks Zaķis, Ella Makolife, Gabriela Damroze, Nils Makolifs, Mia Trapse, Ance Trapse, Mārtiņš Kaņeps, Elza Brecko

Agrīni Ziemsvētki Losandželosas latviešu namā

Brigita un Laimonis Siliņi

Neticami, bet fakts, ka *mazais teātris sanfrancisko* darbojas jau 45 gadus. 45 gadu laikā 46 izrādes ir ievērojams rādītājs. „Latvju enciklopēdijā” vēstīts, ka teātris darbību sāka ar Mārtiņa Zīverta lugu „Tvans”, tai sekoja tā paša autora „Āksts”, Rūdolfā Blaumaņa „Pazudušais dēls”, Anšlava Eglīša „Galma gleznotājs” u. c. izrādes. Teātrim bijušas viesizrādes latviešu centros ASV, Kanādā, Austrālijā, Jaunzēlandē, Anglijā, Latvijā. Laimonis un Brigita Siliņi jau 1973. gadā Rīgā izrādīja Nīderlandes autora Jana Hartoga lugu „Debesgulta”, un toreiz to bija iespēja noskatīties tikai izredzētajiem.

Ar savu jauniestudējumu – austriešu rakstnieka Stefana Fēgela (Stefan Vögel) lugu „Jaukās zvanu skaņas” teātra aktieři latviešu namā skatītājiem 30. oktōbri sagādāja daudz jautru brīžu, viņus krietni izsmidzinot.

Stefans Fēgels dzimis 1969. gadā, luga sacerēta 2003. gadā, tātad gan autoru, gan lugu var uzskatīt par jaunu. Luga nav komēdija, bet tajā ir daudz humora, lai gan personāžu pagātnes atmiņas krietni traģiskas.

Lugas darbība notiek Ziemsvētkos, uz skatuves atradās izrotāta eglīte, un pie tās atklājās dažādi pārsteigumi. Brigita un Laimonis Siliņi, kā vienmēr, bija nepārspējami un savu uzdevumu augstumos. Tomēr galvenais, ka viņi izrādēm vienmēr sameklē un tajās iesaista jaunus tēlotājus. Oskars Puķēns agrāk dzīvoja Losandželosā, tēvs Vadims viņu veda uz nama sarīkojumiem, un tagad mēs ar zināmu lepnumu vērojam viņa spēli un skatuves. Jauniņā Ilze Puķīte arī savā ziņā ir šejieniete, jo te dzīvo viņas radinieki.

Stefanam Fēgelam ir vairākas interesantas lugas, bet gan jau Siliņi atradīs kādu vēl nepazīstamu drāmatisku darbu. Cerams, ka līdz 50 gadu jubilejai redzēsim vēl vismaz piecas *mazā teātra sanfrancisko* izrādes!

Foto: Albins Martinskis

Ilze Puķīte un Oskars Puķēns

LATVIEŠI SANFRANCISCO
un tās apkārtnē

LATVIANS in SAN FRANCISCO
and vicinity

**Pasūtīnāt, rakstot
ZKLB kasierim
A. Ziediņam
1615 Harlan Drive,
Danville, CA 94526
Cena \$35 (plūs \$5.00
sūtīšanas izdevumi)
Čeks jāizraksta ar
norādi:
Northern California
Latvian Association,
Inc.**

Galerija Baltic Crossroads
3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029
Tāl.: 323-664-6216
Atvērta katru dienu, izņemot pirmdienas

Tulkojumu birojs: www.Filologi.lv

Ziemeļkalifornijas latviešu kreditsabiedrība

(dibināta 1969. gadā)

Noguldījumi:

Par noguldījumiem, kuŗi pārsniedz \$100, dividendes izmaksā 4 reizes gadā;

Brīva dzīvības apdrošināšana, ja noguldījuma summa ir vismaz \$3000 un ZKLKS biedra vecums nepārsniedz 70 gadu.

Noguldījumiem līdz \$250 000 garantēta federālā apdrošināšana (NCUA)

Aizdevumi:

noguldījumu nodrošināti; jaunām un lietotām automašīnām; kreditkaršu parāda dzēšanai; divu galvotāju nodrošināti; paraksta nodrošināti; brīva dzīvības apdrošināšana aizdevumu apmērā līdz \$20 000 un ja persona, kas vēlas aizņemties, nav pārsniegusi 70 gadu vecumu

Naudas sūtīšana uz Latviju

Norādot Latvijas un ASV korespondējošās bankas informāciju, kā arī saņēmēja vārdu un konta numuru, naudu ieskaitīs saņēmēja kontā divu dienu laikā.

Nosūtīšanas izmaksa: \$20.00

Čeki izrakstāmi ar norādi: *Northern California Latvian Credit Union*

Pasta adrese: Northern CA Latvian Credit Union
P. O. Box 460429 San Francisco, CA 94146

Tālr.: 415-643-9926; Fax: 415-643-9434

e-pasts: latviancu@global.net

Darba laiks:

otrdienās un ceturtdienās no plkst. 6.00-8.00 pm.

Biroja vadītājas Sanitas Vilgertes tālr.: 415-643-9926; aizdevumu komitejas loceklis Dienvidkalifornijā Arnis Tūbelis, tālr.: 415-334-6606

Par repu, repošanu un reperiem

Vairāki biļetena lasītāji jautāja, ko nozīmē oktobra biļetena rakstā „Ai vasara, ai vasara, tavu lielu bagātību” (8. un 9. lappusē) vārds „repot”. Tekstā minēts, ka Marks Staško repoja par enčiladām un sautētiem kāpostiem.

Repot ir no vārda **reps**; līdzīgi darinājumi ir **sportot** no **sports**, **klepot** no **klepus**, **dziedāt** no **dziesma**, **ceļot** no **ceļš**, **jokot** no **joks**. Reps pēdējos gados ļoti populārs kļuvis Latvijā, repa dziedoņus sauc par reperiem, Latvijā populārākie ir Gustavs, Ozols, Kurts. Ozols pirms vairākiem gadiem repoja arī mūsu latviešu namā.

Remontus veic Vilnis Auziņš, tālr.: 818-692-6063

Skaista baļķu māja Kursā

Šī skaistā guļbaļķu māja (apm. 1400 kvadrātpēdu) atrodas blakus Rietumkrasta latviešu izglītības centram Šeltonas pilsētā, pusstundas brauciena attālumā no Olimpijas. Māja celta no slaidu egļu baļķiem. Tajā ir divas guļamistabas (viena ar balkonu), divas vannas istabas (vienā *spa* vanna), jumbistaba, prāva dzīvojamā istaba ar augstiem griestiem un lieliem logiem, paliels pagrabs. Cena \$199 000. Sīkākas ziņas iespējams iegūt, zvanot Nitai Kurmiņai Gilsonei, tālr.: 760-415-4296; e-pasts: nkgilson@gmail.com

11. decembrī no plkst. 10.00-3.00 ZIEMSVĒTKU TIRDZIŅŠ latviešu namā

Tirdziņā varēs iegādāties dažādas jaukas dāvanas – rokdarbus, grāmatas, rotaslietas, gardumus, būs iespēja aprunāties ar amatniekiem.

Tirdziņa dalībnieku galdiem tirgus rītā jābūt sakārtotiem līdz plkst. 9.45.

**Pārdevēji latviešu namam ziedos 10% no ieņemtās naudas summas
Uz redzēšanos tirdziņā!**

**Nama kluba biedru maksu
2011. gadā iesūtījuši arī
PĒTERIS PURMALIS un MAIGA VOLFA**

Latviešu skolas saime aicina visus kopā sagaidīt Ziemsvētku vecīti ar viņa rūķiņiem.

Visi laipni aicināti ierasties
Losandželosas latviešu namā
2011. gada
18. decembrī
plkst. 12.00.

Kopīgi dziedāsim un iesim rotaļās.
Pārsteigumu sagādās "Perkonīša" dejotāji.

Skolas bērnu latvisku cienastu. vecāki galda cels Ziemsvētku

Ieeja par ziedojumu

Zīm.: Aldis Rauda

Pateicība

Paldies par man piešķirto stipendiju latviešu vidusskolas Kursa apmeklēšanai. Šī man bija otrā vasara Kursā. Esmu ļoti daudz ieguvis, uzlabojis savu latviešu valodu, un manas zināšanas par Latviju tagad ir daudz plašākas.

Rikijs Teteris

Ziedojumi DK Latviešu biedrībai

Sarma Ozoliņa \$25; John & Twylah Raimond \$50
Austras Andersones piemiņai; Velta Purmale \$60;
Mārtiņš Saulespurens \$150; Zigmunds Gučkovs \$60;
Aleksandrs Graps \$35

DK LB valdes paziņojums

DK Latviešu biedrības valde lūdz samaksāt biedrības biedru naudu 2012. gada sākumā, nevis gada beigās, lai atvieglotu biedrziņa darbu.

Tos, kuri vēlas saņemt ziņas par Dienvidkalifornijas latviešu biedrības un nama sarīkojumiem elektroniski, lūdzam paziņot savu e-pasta adresi:

Biedrības ziņām: dklbiedriba@yahoo.com

Nama ziņām: la_nams@yahoo.com

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA, PĀRDOŠANA UN IZIRĒŠANA;
PALĪDZĪBA, MAINOT DZĪVESVIETU AMERIKĀ VAI PĀRCEĻOTIES UZ LATVIJU; BEZMAKSAS KONSULTĀCIJAS: MĀJAS VĒRTĪBAS NOTEIKŠANA DAŽU STUNDU LAIKĀ; MĀJAS SAGATAVOŠANA PĀRDOŠANAI; TIRGUS TENDENČU ANALIZE; KVALIFIKĀCIJA AIZŅĒMUMIEM MĀJU IEGĀDEI, PĀRFINANCĒŠANA u. c.

IKVIENU LAIPNI KONSULTĒS UN PALĪDZĒS NOKĀRTOT DARĪJUMU NEKUSTAMO ĪPAŠUMU EKSPERTS:

MĀRTIŅŠ LEIKARTS
tāl.: 310-717-7577;
e-pasts: martin@shorewood.com

Iespēšanas, kopēšanas un dizaina darbi
Pēteris Brecko
26450 Ruether Ave, Unit 205
Santa Clarita, CA 91350
Tāl.: 818-783-4900
e-pasts: LandmarkPC@sbcglobal.net

Pēteris Brecko iespēž arī mūsu biļetenu

Rūpējoties par savu un tuvinieku veselību, izmantojiet ALP Fonda izdevīgos apdrošinājumus:

- ✦ *Dzīvības apdrošinājums (Mortuary Benefits)*
- ✦ *Medicare papildapdrošinājums (Medigap)*
- ✦ *Apdrošinājums viesiem no ārzemēm*
- ✦ *Starptautisko ceļojumu apdrošinājums*
- ✦ *Papildus veselības apdrošinājums*
- ✦ *Veselības apdrošinājums*
- ✦ *Zāļu plāns (Rx)*

AMERIKAS LATVIEŠU PALĪDZĪBAS FONDS ✦ LATVIAN RELIEF FUND OF AMERICA, INC.
T 215.635.4137 ✦ F 215.635.1583 ✦ www.LRFA.org ✦ info@LRFA.org

„RITENĪTIS”

**Sanfrancisko tautasdeju
kopa visiem novēl
MĪĻUS, SILTUS,
PRIECĪGUS
ZIEMSVĒTKUS
UN LAIMĪGU,
JAUKU,
RAŽĪGU
JAUNO GADU!**

Jauna satikšanās vieta
LATVIEŠIEM Amerikā
WWW.LATVIANUSA.COM

Piedāvāju dažāda veida apdrošināšanas
produktus kapitāla aizsargāšanai
Action Capital Insurance Services, Inc.
Verners Vallis
tālr.: 949-374-3340 Lic # 0G61139

Latviešu grupa *RELICSEED* mūzicēs Kalifornijā

Četri jauni un talantīgi mūziķi no Latvijas – bundziņnieks Andrejs Upmacis, basģitarists Jānis Narbutis, ģitarists Kārlis Šteinmanis, dziedonis un ģitarists Edgars Rakovskis – decembrī koncertēs Losandželosā un Sanfrancisko:

7. decembrī Key Club Losandželosā

9039 West Sunset Boulevard
West Hollywood, CA 90069-1828
Tālr.: 310-274-5800

8. decembrī Kimo's Sanfrancisko

Kimo's Bar & Penthouse Lounge
1351 Polk Street, San Francisco, CA 94109
Tālr.: 415-885-4535

12. decembrī Slidebar Fullertonā

122 East Commonwealth Avenue,
Fullerton, CA 92832-1909
Tālr.: 714-871-2233

Latvieši 7. decembrī ievadīs somu folkmetalla grupas apvienības *KORPIKLAANI* koncertu. *RELICSEED* ir pirmā latviešu grupa, kas uzaicināta spēlēt *Key Club*.

Sanfrancisko 8. decembrī grupai būs nepilnu divu stundu koncerts pasaules ietekmīgākās rokgrupas *METALLICA* karsēju kluba Sanfrancisko filiāles *Metallibash* sarīkojumā *Metallibash 2011: 3 Decades of Damage!*, kas veltīts *METALLICA* 30. gadadienai. Grupas pēdējais koncerts Kalifornijā notiks 12. decembrī Fullertonas pilsētā bārā *Slidebar*.

2004. gadā dibinātā mūziķu grupa *RELICSEED* spēlējusi Latvijas lielākajos festivālos. 2010. gada 3. decembrī klajā nāca mūziķu debijas albums „60 minūtes sapņa”, kas tika nominēts „Latvijas metalla gada balvai 2010”.

Grupai ir līgums ar ASV un Vācijas ierakstu un koncertu rīkošanas kompaniju *DIRTY EARTH RECORDS* par 100 koncertiem Eiropā un ASV.

JOCIŅI

Mozus nonāk no Sinaja kalna un saka saviem ļaudīm: „Man ir viena laba un viena slikta ziņa. Labā – man izdevās pierunāt grēku skaitu samazināt līdz desmit. Sliktā – viens no tiem vēl aizvien ir laulības pārkāpšana.”

Reliģijas stundā skolotājs jautā: „Kas bija pirmais vīrietis?”

Anniņa iesaucas: „Ādams!”

„Pareizi, bet kas bija pirmā sieviete?”

„Protams, viņa māte!”

Mācītāja sprediķis kārtējo reizi ir ļoti gaŗš. Piepeši kāds baznīcas apmeklētājs pieceļas un dodas uz durvīm.

„Uz kurienu jūs ejat?” iesaucas mācītājs.

„Man jāiet pie friziera nogriezt matus.”

„To taču jūs varējāt izdarīt, pirms nācāt uz baznīcu.”

„Tad vēl tas nebija vajadzīgs.”

„Jāni, mosties!” sauc sieva

„Nevaru.”

„Kāpēc tad nevari?”

„Es nemaz neguļu.”

Mazā Lienīte ilgāku laiku sēž pie sava skolas sacerēja. „Par ko tev jāraksta?” jautā māte. „Par mūsu senčiem.” „Vai varu tev palīdzēt?” „Jā, pasaki, kā es esmu radusies.” „Tevi atnesa stārķis.” „Un kā tu esi radusies?” „Mani arī atnesa stārķis.” „Un vecmāmiņa?” „Arī viņu atnesa stārķis.” Lienīte raksta savā burtnīcā: „Mūsu ģimenē jau trīs paaudžu laikā neviens nav piedzimis.”

Šis bezvilnas sfinksu šķirnes kaķis, vārdā Bafs (Buff) dzīvo Milvoku (WI) latvieša Vincenta Dindzāna ģimenē. Viņš piedalījies izstādēs un guvis apbalvojumus. Sfinksu ķermeņa temperatūra ir 103°, Bafs nemītīgi meklē siltumu, tāpēc bieži palien zem segām.

Jauni biedrības biedri

Nesen Dienvidkalifornijas latviešu biedrībā iestājās Nina Atvare. Viņa dzīvo Sandiego un pastāstīja, ka kopš 1996. gada uz turieni braukusi atvaļinājuma laikā pacie-moties pie meitas Daigas. Pirms pieciem gadiem piedzi-ma mazdēls Valters, un vecmāmiņas palīdzība bija node-rīga. Pavisam uz dzīvi Sandiego Nina pārcēlās, kad pie-dzima mazmeitiņa Isabella, tagad viņai jau trīs gadiņi.

Nina Atvara beigusi Rīgas politehniskā institūta Ra-diotechnikas fakultāti. Pēc studiju beigšanas viņa sāka strādāt Radiorūpnīcā, bet kad piedzima meita, saprata, ka radioinženiera darbs sievietei-mātei nav pa spēkam. Kamēr bērni bija mazi, Nina strādāja Paidagoģijas skolā par bibliotēkas vadītāju, tad atkal pievērsās inženieres darbam un strādāja Viegļās rūpniecības ministrijas konstruktoru birojā, vēlāk Medicīnas institūta pētniecī-bas laboratorijā, kur bija līgumdarbs ar Maskavas Kos-monautikas centru. Taču Latvijai atgūstot neatkarību, daudz kas mainījās, sakari ar krievu uzņēmumiem pār-trūka. Nina institūtā kļuva par saimniecības pārvaldnieci. Pēdējā darbavieta pirms aiziešanas pensijā Ninai bija dāņu firmā *Sanistal*, kur vadīja darba apgērbu nodaļu. Pensionējusies viņa nolēma pārcelties pie meitas uz pastāvīgu dzīvi.

Meita Daiga mācījās Mākslas akadēmijas priekšpēdē-jā kursā, kad no Arkatas Rīgā ieradās latviešu izcelsmes profesors un izvēlējās četrus studentus, ko sponsorēja mācībām ASV. Daiga bija viena no viņiem. Studējot ASV, Daigu pieņēma darbā kādā informācijas tech-noloģijas firmā, jo viņa ir talantīga datordizainere un prot krievu valodu. Daiga iepazinusies ar trim talantī-giem puisiem, un viņi nolēmuši dibināt paši savu firmu. Sākums nebija viegls, vajadzēja pārvarēt daudzas grūtī-bas, taču tagad viņu firma Sandiego ar vairākām fili-ālēm daudzās citās pilsētās ir viena no ievērojamākajām šajā nozarē. Firmai ir trīs īpašnieki, vairāk par to var uz-zināt tīmeklī: www.digitaria.com

Nina Atvara ar mazbērniem Valteru un Izabellu

Nina pamatoti lepojas ar gudro un veiksmīgo meitu. Pirms piecpadsmit gadiem viņa atbrauca uz ASV ar vie-nu mazu čemodānu, pieticīgām angļu valodas zināša-nām, bet tagad viņas dzīves līmenis ir jau stipri virs vi-dējā. Daiga Vilcāne ir ne tikai uzņēmēja, viņa ir arī divu jauku bērniņu māmiņa un lieliski tiek ar visu galā. Rei-zēm gan Nina vēlas, lai meitai būtu vairāk brīva laika... Ninai ir jauks dzīvoklis Sandiego centrā netālu no cen-trālās stacijas.

Lasītāji varbūt būs ievērojuši Ninas Atvares biļetenā ievietotos dzejoļus. Viņa iepazinusies un sadraudzējusies ar Sandiego latviešiem, viena grupiņa regulāri tiekas un spēlē zolīti. Ninai ir laba balss, viņa daudzus gadus dziedājusi diriģenta Gido Kokara kořos.

Balsot 11. Saeimas vēlēša-nās 17. septembrī no Ņuportbī-čas uz latviešu namu bija at-braukusi Laura Čapiņa un pie-reizes iestājās DK latviešu biedrībā.

Latvijā iznākošā žurnāla „Una” 2010. gada novembrā numurā par Lauru ir raksts, kas atgādina skaistu piedzīvo-jumu stāstu. Pirms piecpadsmit gadiem viņa studēja Rīgā Ban-ku kolledžā, Losandželosā dzī-voja draudzene, kas aicināja ciemos. Laura dabūja darbu modeļu aģentūrā un solārijā, iepazinās ar slaveniem aktieriem, filmējās. Basketbola vienības *Lakers* spēles laikā Laura iepazinās uzņēmēju Džefriju Jarčīveru, abi apprecējās. Ceļojumā pa Indiju un Bali viņu ieinteresēja austrumu filozofija, joga un ķīniešu medicīna un, atgriezusies Losandželosā, nolēma iestāties universitātē. Studiju laikā viņai piedzima dēliņš. Laura savulaik mācījusi jogu studijā *Joga Works*, bet tagad ir uztura konsultante, akupunktūras speciāliste, viņai ir doktores grāds ķīniešu medicīnā. Laura zināša-nas papildinājusi Ķīnā. Viņai ir daudz vaļasprieku – pa-tīk kāpt kalnos, peldēt, dejot, īpašu zumbu, kuŗā hiphops apvienots ar Latīņamerikas deju ritmu. Dēlu sauc Ma-tejs, šo vārdu viņa izvēlējusies atvaļinājuma laikā Taiti, kur uzzinājusi, ka taiti valodā tas nozīmē vējš. Dēlam otrs vārds ir Namejs. Pie Lauras bieži viesojas māte Anita Čapiņa. Laura, kad vien iespējams, brauc uz Lat-viju pie draugiem, vēlas, lai dēls iemācās latviešu valodu un iepazīst latviešu kultūru. Arī Matejam patīk kāpt kal-nos, peldēt un piedalīties jogas nodarbībās. Laura solīja dēliņu kaut reizi mēnesī vest uz Losandželosas latviešu skolu. Tiesa, Ņuportbīča nav tuvu, bet daudzi uz skolu ved bērnus no vēl tālākām pilsētām.

DRAUGI

Vispirms daži citāti no Erikas dzīvesdrauga Ilmara Bastjāņa atmiņu grāmatas „Pašvēsture” sējumiem. Otrā pasaules kara beigās viņš iepazīna „jaunu, sparīgu Liepājas meiteni Eriku Dambergu”. Drīz vien „Erika man bija gaužām iepatikusies un patika ar katru dienu vairāk; vēlāk no viņas pašas dabūju zināt, ka liepājnieki esot pvisam citādi cilvēki nekā pārējie. Vērojot Eriku, tam varēja noticēt. Viņa, apvilkusi modīgus stulmu zābakus, kustējās strauji, durvis sita ciet tikai ar papēdi un rādījās visai nepacietīga, it īpaši pret vāciešu biežajām dumjībām. No kungu tautas priekšniecības viņa nebaidījās nemaz. Taisni otrādi. Ne reizi vien man likās, ka zonderfīreri un feldfēbeļi Erikas priekšā jutās tik iztrūcināti, ka visiem spēkiem cenšas viņu nesakaitināt”. Erika un Ilmars Bastjāņi salaulājās 1944. gada 15. augustā. No Imīša atvadījāmies 2004. gada februārī. Ilgāks atšķirtības laiks viņiem gadījās tikai pašā sākumā.

Šis atšķirtības laiks abiem bija baigs. Imītis gandrīz nomira badā gūstekņu nometnē, Erika pēc kara beigām atradās krievu pusē. Viņas pārdzīvojumi aprakstīti Imīša grāmatā: „... vēl tagad, pēc vairāk nekā piecdesmit gadiem dažkārt miegā kliez... šausmas palikušas. Tās dzīvo zemapziņā un neiznīkst”. Grāmatā ir arī skaists stāsts, kā viņi pēc kara Vācijā viens otru atrada un atkal satikās. Ieceļošana ASV notika samērā agri – 1946. gadā, pārciešot pamatīgas vētras okeanā. „Erika, kaut gan liepājniece, cieta pavisam briesmīgi, viņa arī nebija vesela. Viņa mani sūtīja pie kuģa kapteiņa. Lai kuģi apturot, viņa kāpšot ārā.”

Erikas draugi tieši so mazo epizodu var labi iztēloties.

Jaunajā pasaulā nonākuši, viņi piedzīvoja apstākļu, darbu un dzīvesvietu maiņas, kādas pazīstamas daudziem ieceļotājiem. Erika Losandželosā sāka darināt apģērbus un bija modiste ievērojamās uz pazīstamās modes firmas.

Īstā vieta – tā Imītis apraksta savu dzīvi Dienvidkalfornijā. Pārcelšanās no Sinsinati 1963. gadā bija piedzīvojumu pilna, un ierašanas laikā smacenis apgrūtināja elpošanu, koda acīs. „Garais ceļš nu bija galā. Es biju sajūsmināts. Erika skumīgi klepoja”. Jāpiemin, ka smacenis kopš tiem gadiem dažādu likumu un uzlabojumu rezultātā ir ievērojami samazinājies. Losandželosa ir pasaules krustcelēs un tās raksturīgas īpašības bija un ir saule, jūra, siltums, dažādība un dinamisms. Bastjāņi ātri iedzīvojās jaunajos apstākļos un latviešu sabiedrībā.

Neapšaubāmi lielākais Erikas talants bija būt par draugu. Draugi viņiem bija katrā bijušā dzīvesvietā Latvijā, Vācijā, ASV vidienē un austrumu pavalstīs un jo sevišķi Losā (tas ir gandrīz oficiāls pilsētas nosaukums šejienes latviešiem).

Gadiem ritot, Erikas veselība pasliktinājās, staigāšan bija apgrūtināta un sāpīga, viņa vairākas reizes krita un vairs nespēja apmeklēt latviešu sarīkojumus un sanāksmes. Par viņas ikdienas vajadzībām ar apbrīnojamu pacietību rūpējās viņas mīlie draugi – jo sevišķi Nora Mičule, Lolita Lejiņa-Ball, Ilga Jankovska un Taubes ģimene. Viņi veda Eriku pie ārstiem, uz pārtikas veikalu, banku u. tml. Daudzi jo daudzi draugi Eriku apciemoja, viņai zvanīja un par viņu interesējās, tā darīdami viņas dzīvi gaišāku. Par spīti fiziskam vājumam Erika garīgi bija rosīga un dzīvespriecīga. Viņa teica: „Es vēl negribu mirt, vēlos zināt un dzirdēt, kas notiek pasaulē.”

ASV ziemeļrietumos septembra sākumā ciemojās Latvijas Nacionālā teātra aktieris Uldis Dumpis ar dzīvesbiedri Dainu, un viņi ļoti vēlējās vēlreiz tikties ar Eriku. Pēc ilga brauciena ar auto no Sietlas viņu apciemojām 2. septembrī. Mums bija jauka sirsnīga satikšanās, ritēja dzīvas sarunas, Erika bija labā garastāvoklī, kā parasti, interesējās par „skunstniekiem”, kā viņa sauca māksliniekus, politiķus, notikumiem Latvijā, daudz smējāmies un pat uzdziedājām. Pēc pāris dienām, jau atpakaļceļā runājām ar Eriku pa tālruni, un bija manāmas pirmās slimības pazīmes. Dažas dienas vēlāk sākās veselības sabrukums. Esam pateicīgi, ka varējām Erikas dzīves pēdējās dienās būt kopā ar viņu, daloties atkalredzēšanās priekā un mīlestībā.

Ilmara mīļvārdiņš Erikai bija Pelīte, 1972. gada septembrī viņš uzrakstīja dzejoli ar nosaukumu „Pelītei”. Pēdējā četrtrinde tajā:

Nem mani, draugs, pie rokas

Nav ceļa, ko putenī viešu,

Nem mani, draugs, pie rokas

Līdz galam tev līdzī iešu.

Erikas un Ilmara Bastjāņu pelnu urniņas aizvedīsim uz Latviju 2012. gada februārī. **JC**

Pēdējā tikšanās; no kreisās: Uldis Dumpis, Erika Bastjāne, Daina Dumpe, Daira Cilne

Ciemošanās laikā Erika lūdza Likteņdārzā iestādīt kociņu Ilmara piemiņai. Uldis un Daina Dumpji šo viņas vēlēšanās izpildīja

Daina un Uldis Dumpji Likteņdārzā pie iestādītās Latvijas kļavas Erikas un Ilmara Bastjāņu piemiņai

Erikas Bastjānes piemiņai

Dzejnieku un rakstnieku sievas bieži ir daļa no literāta paša, no viņa radītiem darbiem. Tā tas piepildījās arī Bastjāņu ģimenes dzīves gājumā. Tagad viņi atkal abi ir kopā. Erikai vairs nav sevi jāšausta ar sāpēm un rētorisko jautājumu, kālab Imītis aizgājis pirmais...

Erika nebija uz plašu draudzēšanos, bet katrs cilvēks, kas bija draugs vai paziņa Ilmaram, tāds bija arī viņai. Katra doma un jūta, kas bija aktuāla Ilmaram, nekavējoties atbalsojās un rezonēja viņa uzticamajā dzīvesbiedrē.

Manā atmiņu gaismā viņi abi vizuāli allaž bijuši kopā: gan uz „Likteņstāstu” izdoto grāmatu vākiem, fotoilustrācijās un tekstos, gan Ilmara sirsnīgi un humoristiski rakstītajās manuskriptu pavadvēstulēs. Ilmars un Erika dzīves biķeri allaž turējuši kopā, izņemot bērniņu un agru jaunību. Un biķeris ir pacenties, lai tā baudītāji pārdzīvotu gan saviļņojošu prieku, gan asus pārbaudījumus. Viņi abi viens otram bija kā glābiņš un atelpas sala nežēlīgajos laikmeta pagriezīenos. Sirsnīgi maigais, vērtīgais un godprātīgais Ilmars par savu dzīves pavadoni izvēlējās īpašu meiteni, un viņam nekad no prāta neizgāja iepazīšanās brīdis: Erikas glītā korpītē ietērtā kājiņa ar enerģisku piesitienu aizcirta nopietnas iestādes pasmaģas durvis! Kopdzīve sakausēja viņu parašas un raksturus, radot to, kas paliek arī pēc Bastjāņu šīs zemes gaitu beigām: draudzības atspīdums, centieni latvietības kopšanā, Ilmara daudzveidīgie raksti, tēva piemiņas sakopojums, paša memuāri. Tam visam tapt palīdzēja Erikas sapratne un neiztrūkstošais atbalsta plecs.

Arī atvadu vārdus, ko, Erikai aizejot, veltīja tuvi cilvēki, viņi abi noteikti pārsprīdīs kopā.

Nu abiem priekšā slimību un raizu neapēnota Mūžība, gaŗa jo gaŗa.

Anita Mellepe

Ērika Bastjāne, dzimusi 1921. g. 15. maijā, acis uz mūžu aizvēra 2011. gada 16. septembrī. Piemiņas dievkalpojums notika 27. novembrī plkst. 12.15 Losandželosas ev. lut. baznīcā.

Godinot Erikas piemiņu, lūgums ziedot Latviešu sabiedriskajam centram.

Čekus izrakstīt: *Latvian Community Center* ar norādi „E. Bastjānes piemiņas fonds”.

Čeki nosūtāmi:

„Erikas Bastjānes piemiņas fonds”

c/o Jānis Taube

1700 Malcolm ave., Apt 101

Los Angeles, CA 90024

Tāl.: 310-475-8004

Pieminot Ritu Daņilovu (1926. 25 II-2011. 13. IX)

Mums katram no aizgājuša cilvēka paliek kāda dāvana... Nereti visvērtīgākā ir naudas izteiksmē nenovērtējama, plauktā vai skapī neieliekama.

Man atmiņā allaž paliks Ritas smiekli. Ritai patika smieties arī, kad vārdi pār lūpām vēlās ar grūtībām. Mēs tomēr pa abām allaž atradām kādu iemeslu, lai pasmaidītu. Vēl vairāk – bija pat kopīgi mirkļi, kad varēja atļauties priecāties no sirds: tās bija dienas, kad, apmeklējot dakterus, nācās dzirdēt prieka vēsti: ļaunā slimība neprogresē, bet pat pieklusinājusi savu neizbēgamo uzvaras gājieni, pierāvusies maliņā! Jā, tas bija Ritas smaids, no kura Parkinsona slimība baidījās visvairāk. Lai smaidu izvilinātu, mēs rakstījām apsveikumus draugiem un paziņām, katram sacerējami citu tekstu, spēlējām kārtis, iešmaucām ar ratiņkrēslu pat kinoteātrī vai atļāvāmies pasēdēt kafejnīcā, pastūrējām pa smalku veikalu promenādēm. Pēc tam bija sarunu temats ilgākam laikam (lai gan runāt nācās galvenokārt man vienai pašai), bija atkal par ko smieties.

Ritai ļoti bija paveicies ar Ventūras latviešiem, ar kuņiem kopā tika svinētas vārda un dzimšanas atceres dienas. Grūti iedomāties latviešu nama un baznīcas svētkus bez Ritas un Reinholda klātienēs. Nekad neaizmirsīšu, kā Tamāra Kalniņa Ritai par prieku bija atvedusi uz Daņilovu māju arī savus dzīvespriecīgus bērnus – Ilzi un Ansi! Redzēju, cik ilgi no Ritas acīm neizdzisa Kalniņu ģimenes atnestais gaišums.

Kopā ar Ritu mēs cepām pīrāgus, Rita katram pielika

pirkstu, par cepumu priecādamās, to uzteikdama. Vārdi nebija vajadzīgi. Visu izteica smaids.

Jā, Parkinsona slimība galu galā uzvarēja, bet nespēja uzvarēt dzīvi kopumā. No visām malām Ritas mājā krāsainās fotogrāfijās pretim veras bērnu un mazbērnu smaidošās sejas. Vecmāmiņa ar trīcošu, bet dāsnu roku svētku apsveikumiem aploksnē allaž pievienoja kādu dolaru.

Dzīves bilancei lielāku skaitļu nemaz nevar būt: Ritai būs, kas viņu piemin no sirds.

Anita Mellupe

Rudīte Godfreja

Smeldzīgi skumji

**Mēs drīz visi
No šīs pasaules aiziesim
Pa balto koridoru uz
Mūžības gaismu slīdēsīm
Tālāk ar to kopā plūdīsīm
Ar savu dvēseles bagāžu
Atkal izvēles priekšā stāvēsīm
Sāpēs un kliezienā
... atDZIMSIM**

Atvadu vārdi Helēnai Hofmanei (1933. 17. VI-2011. 22. X)

Bieži vien mūsu atmiņa ir kā fotoalbums, kurā savāktie krāsainie un melnbaltie attēli, no jauna apskatīti, acu priekšā dzīves mirkļus uzbur tik reālus, ka aizmirstas runas par Mūžību: vērtība ir tikai tam, ko dzīvu spēj saglabāt sirds. Domājot par tiem, kuņus vairs nekad fiziski nesatiksīm, katram, pat nejaušai un šķietami maznozīmīgam attēlam pievienojas īpaša vērtība...

Helēnu Hofmani atmiņā atsauču, atminoties reiz rokās turētu pirmskaņa fotogrāfiju, kurā Helēna ir skolniecīte citu Latvijas jauniešu vidū: gaišu matu rotu, cerību pilna, gandrīz ēteriska būtne, kas, tāpat kā citi viņas līdzaudži, vēl nenojauš par likteņa pagriezieniem viņas paaudzes dzīves ceļā.

Otra aina ir ļoti reāla un konkrēta: Helēna, sīku augumiņu, gludu galvu, bet iekšēja liela spēka un skaidrības pilna, Losandželosas latviešu nama pagalmā gatavo kārtējo grāmatu sūtījumu uz dzimteni: kastu kastes. Protams, viņai blakus ir dzīvesbiedrs Rūdolfs.

Trešā aina ir viskošākā. Vismaz manām – pie Dienvidkalifornijas latviešu aktīvitātēm vēl nepieradušām acīm: Helēna iestūrē auto stāvvietā netālu no baznīcas ieejas. Viņa ir tautastērpā! Es veļos un veļos šajā ainā un vēļos, kaut autovadītāja nesteigtos izkāpt! Jo viņa tēpu *nevalkā*, bet tajā *dzīvo*! Atmiņu attēls ir tik krāšņš, ka neviens fotouzņēmums to nespētu spilgtumā pārspēt. No tā laika pieminētam vai Dienvidkalifornijas latviešu Informācijas biļetenā izlasītam Helēnas Hofmanes vār-

dam manās acīs ir pavisam cita vērtība. Top skaidrs dzīves moto, ko pilnā mērā var attiecināt uz trauslo, bet gara stiprumā vareno sievieti, – kalpošana latvietībai ir viņas ikdiena: rīta rosme, dienas galvenie darbi un vakara lūgšana.

Helēna devās citās dimensijās, kad Latvija bija tik skaista kā reti kad: visās malās, it kā sajaukušas kalendāru, vēl ziedēja rudens karalienes dālijas, zelta lapas noklāja pilsētu un pilsētiņu parkus kā lieliski paklāji, zvaigžņu ceļos Lielie Greizie Rati pagriezās Ziemsvētku virzienā. No šejienes, no Latvijas, es Helēnai varu pagalvī ielikt tikai to, kas ir visdārgākais un ne par kādu naudu tālumā nenopērkamais: dzeltena kļavas lapa, pilna Latvijas vasaras saules un rudens apcerības rūgtās elpas. Gabaliņš dzimtenes debess, reiz viņas vecāku pasmelts virs Latgales ezeriem un mežu nostūriem, – tas allaž Helēnai glabājies acīs kā talismans, ar to viņa dāsni dalījiesies, mūs, savus līdzcilvēkus, uzlūkojot.

Lielajā un bagātajā Helēnas dzīves grāmatā aizvērtā pēdējā lappuse. Tās rakstītāja devusies Lielajā diendusā, paņemdama līdzī savu zīmuli un piezīmju blociņu, atldzību un slavu par paveikto negaidot, allaž atminoties tikai vēl nepaveiktos darbus... Neaizstājamu cilvēku neesot – tas ir tikai mīts, visdrīzāk, pakūtro darītāju izdomāts. Helēna bija un ir neaizstājama dzīves vietā, laikā un telpā, kurā tagad mums jādzīvo bez viņas klātienes.

Pateicos Helēnai par altruismu mūsu kopējā, grāmatniecības, laukā. Izsaku visdziļāko līdzjutību Rūdolfam Hofmanim un visiem, kuņu sirdis sāpēja, pat lūza, mīļo augumiņu kapu kalnā atstājot.

Anita Mellupe

Helēnu Hofmani pēdējā gaitā izvadīja no Glendāles kapsētas *Wee Kirk o' the Heather* kapellas

Helēnas Hofmanes pēdējā atdusas vieta Glendāles kapsētā līdzās vecākiem Aleksandram un Elzai Nukšām, mātes mātai Elvīrai Puzulei un auklei Michelinai Mekšai

MY MOTHER

Eulogy by Edgar B. Anderson

June 4, 2011, Pasadena, California

My mother always said how lucky she was. Well, just look at her life! One of her old school friends told me this week, "Your mother was my role model, she was very intelligent, she was always the best pupil, she was the light of our class."

And, I might add, she was also beautiful.

My mother was born in on July 28, 1920, in Riga, Latvia. She was the young daughter in a family with two much older sons, Arthurs, who left for America in 1923, and Oskars, who became an architect.

Father Janis had only an 8th grade education and worked as a shopkeeper and then a customs agent. His dream was to build his own apartment house, which he achieved through years of effort. Mother Alise, a kind and gentle woman, was a homemaker.

In summers when school was out, my mother worked on her cousin Elza's farm in Jumprava and played volleyball with her friends at the beach in Saulkraste.

She was confirmed as a Lutheran in Riga's Dom church. My mother decided to become a dentist, and after high school she attended the University of Latvia on scholarship. She had a wonderful life in one of the most prosperous, peaceful, and best educated countries in Europe.

But then terrible things happened. In 1939 the Nazis and Soviets divided up Eastern Europe between them and invaded Poland. In 1940 Stalin sent his tanks into the Baltic States of Latvia, Lithuania, and Estonia and unleashed the Year of Terror.

The Communists arrested the most accomplished people in Latvia and attempted to decapitate the nation.

They took our grandfather's building from him and put him to work as the janitor. They took away Mom's scholarship. Oskars lost his job.

On the night of June 13/14, 1941, the Communists – meaning the Soviet invaders and their leftist collaborators in Latvia – arrested more than 15,000 men, women, and children (the equivalent of two million Americans) in the middle of the night and loaded them onto cattle cars and sent them to hard labor and death in Siberia.

Fearing for their lives, many Latvians went into hiding in the forests. Mother's parents felt that they were too old and had no choice but to await their fate. In the middle of the next night there was a pounding on the door of their apartment. Our mother's room was near the front while her parents were asleep in the back. With her heart pounding, she answered the door. Standing before her were two men holding up a fainting

neighbor lady whom they had arrested. They asked for a cup of water for her and left. A week later the Germans attacked their erstwhile ally, the Soviet Union. Soon the Nazis and Communists were fighting all around Riga, and everyone in our grandfather's building hid in the basement for more than a week.

After the Russians looted and fled, and in the chaos before the Germans took power, Pop learned that his name had been on the list for the Soviets' second round of deportations. During the German occupation there was rationing, little to eat, and tight controls on every aspect of life. Everyone kept their head down hoping to avoid notice and possible arrest. They were trapped in the fighting between two totalitarian regimes.

Mom was allowed to continue her schooling while many men were eventually drafted into the German Army or forced into labor brigades.

By 1944 the Germans were losing the war, and the Red Army was heading back into the Baltics. The people knew that if they had survived the Communists and then the Nazis, they could not hope to survive the Communists a second time, and so they had to flee.

Mom was graduated several months early from the University in January, 1944, and the Germans assigned her to work in a dental office in Liepaja on the Baltic coast. During the summer of 1944 she was cut off from her parents by the battle front. Briefly in early October the Germans pushed back the Russians to the east. Mom, with workmate Ruta, used medicinal alcohol to bribe a truck driver to take them through country roads to Riga, where she found her parents. The three of them returned to Liepaja, eventually joined by Oskars, who had escaped a German ditch-digging detail.

Tens of thousands of desperate people, including farmers futilely hoping to escape with their cows and horses, were gathered in Liepaja awaiting empty troop ships returning to Germany. People had volunteered for work in Germany in order to escape the Russians and head as far west as possible in hopes of meeting the Western Allies. On the night of October 10, 1944, Mom and her family went by boat across the Baltic Sea to Gottenhafen in East Prussia – lying on the deck of the ship in total darkness. The Soviets torpedoed many of the ships drowning all the passengers. Upon reaching the western part of Germany, the family survived as best it could for the few months until the Americans arrived. In the midst of an Allied bombing raid Mom was thrown through the air and landed in an apple orchard. At one point she became ill with hepatitis.

Finally the war ended, and the family was assigned to the Allied-run Displaced Persons Camp in Esslingen, near Stuttgart.

Because older brother Arthurs was already in the US, Mom, her parents, and Oskars were able to sail for America with the first group of Latvians in May, 1946.

From New York they went by train to Los Angeles where Arthurs lived. They moved into an apartment on Melrose Avenue, just east of Vermont. Mother lost her first job working as a dental assistant at the corner of Hollywood and Vine because her hands shook so much from the trauma of the bombings during the war. Finally she found a position as an assistant to a nice dentist on Robertson Boulevard.

One Saturday evening she went to a dance at USC, and there she met her future husband Marvin Anderson, the Minnesota-born son of Swedish and Norwegian immigrants. They fell in love and were married on August 2, 1948. Their first home was a one-room bungalow on 33rd Street just north of the USC campus, where our father was a student under the GI Bill and where they welcomed the first two of their four children – Edgar, known as Eddie, in June, 1949, and Lila in December of 1950.

In 1951 our parents bought their first house on Medford Road in Upper Hastings Ranch in Pasadena. The next year, when Mom was only 31, she lost her mother.

Lydia was born in 1953 and Lisa in 1957. The years that followed were all about family:

There were the schools: Don Benito, Marshall, Pasadena High School, Westridge for Lisa. And the activities: Cub Scouts, Indian Guides, Brownies, swimming lessons, tennis lessons, and piano lessons with Velta and Mr. Riherd. Mom took us every week to the library.

Dad did the hard work of building his insurance business, and Mom got a license and helped him.

In 1959 our parents bought a weekend house in Palm Springs which they owned for a short time. Finally in 1965 my parents built their dream house, designed by my mother, on Fairpoint Street in Sierra Madre Villa in Pasadena, which they were able to enjoy together for more than 30 years. They loved playing golf at Eaton Canyon. They had many great friends and neighbors. They traveled to Hawaii, Canada, the Caribbean, and Europe.

In 1990 and 1993 Mom took Dad to visit Latvia – meeting cousin Elza again after 46 years and seeing a country that had been ruined by the Soviets attempting to rebuild.

One of my mother's proudest accomplishments was her leadership role in politics. As a refugee from the Communists, she understood what the Cold War was about – better than most Americans who had no idea or who refused to understand – because she had actually

experienced what it meant to lose one's freedom. She became President of the East-Pasadena-Sierra Madre Republican Women's Club and later Vice President-Program Chair of the Los Angeles County Federation of Republican Women.

She met just about everyone important in politics and was especially pleased when, with the help of Lt. Governor Mike Curb, she brought National Review publisher William Rusher out from New York to Los Angeles as one of her speakers. That night my mother and father joined Rusher for a party at the home of Bob and Dolores Hope.

In 1996 the bad times returned. Dad had a stroke, and for 5 ½ years Mom went every evening to visit him in the nursing home and made sure that he ate his dinner and got to bed safely. She lived alone during this sad period. After our father's death in 2002, Mom began life anew yet another time and moved to a beautiful apartment in Palo Alto in order to be near my three sisters.

She loved her independence, but as the years passed she suffered quietly the increasing infirmities of old age.

My mother taught me to read and encouraged my learning. She bought me books and inspired my interest in the world around me.

I remember my mother taking me the first day to kindergarten at Don Benito. She always went to Open House and met my teachers. She helped me with homework. After I finished school and entered the working world, she was always still there for me.

When I had successes, I shared them with her. When I had problems, I went to her for consolation and advice.

Throughout all my many political and journalistic adventures, whenever I met a famous person or had an article published, I would always call her to share the news, and she was eager to listen and offer her thoughts.

There was no one else like her in my life.

Our beloved mother passed away exactly 65 years from the day that her ship from Europe sailed into New York Harbor. She had arrived in America a survivor – strong, optimistic, filled with hope, blessed with a faith in God and the good values instilled by her parents, and clutching just a suitcase of clothes and precious photos.

In May, 1946, she was ready to embark on a great adventure in America, and on May 19, just two weeks ago, she embarked on another adventure.

My mother always put her family first.

She led the most honorable and decent of lives.

She was so very grateful to live in a free country that allowed her to fulfill her dreams.

Yes, my mother was one of the lucky ones. But so was I.

She was the best mother any boy could have, and I will think of her with pride and love and gratitude and miss her every day for the rest of my life.

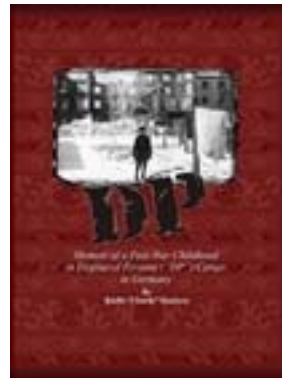
Ed Anderson can be reached at: EAJournal@aol.com

Latviešu valodu iespējams mācīties tīmeklī:
www.learnlatvianonline.com

Los Angeles Rabbit Foundation www.larabbits.org ir infomācija par iespēju adoptēt trušus. Losandželosas piepilsētas Mar Vista veikalā Centinela Feed and Pet Supplies (3860 Centinela Ave) katru sestdienu no plkst. 1.00 līdz 3.00 var izvēlēties trušīti par \$60-\$90 ziedojumu. Adoptējamie truši ir sterilizēti. House Rabbit Society mājaslapā var uzzināt, kā ar trušiem apieties.

JAUNA GRĀMATA – LABA ZIEMSVĒTKU DĀVANA

ģimenei, draugiem vai paziņām,
kuŗi runā angļiski –

Kārļa Dankera biogrāfija ***DP – Memoir of a Post-War*** ***Childhood in Displaced*** ***Persons Camps in*** ***Germany***

par viņa bērniību bēgļu gaitās Vācijā. Lasītāji uzzinās daudzus

Latvijas vēstures faktus, kā arī,

iepazīstoties ar retiem nacistu laika dokumentiem, par autora tēva ģenerāļa Oskara Dankera (toreizējā Latvijas pašpārvaldes ģenerāldirektora) domstarpībām ar vācu okupācijas varas pārstāvjiem Otrā pasaules kara laikā. Izdevums ir angļu valodā, cietiem vākiem, 198 lpp, 120 fotoattēlu. Cena \$29.95 + sūtīšana. Lūdzu pasūtīnāt grāmatu tīmeklī: www.lulu.com sadaļā *DP memoir*; turpat ir sīkāka informācija par šo izdevumu.

Dr. JURIS BUŅĶIS

labprāt atbildēs uz jautājumiem

par kosmētiskām procedūrām

e-pasta adrese: bunkis@ocps.com

biroja tālruņa numurs: 949-888-9700;

30212 Tomas, Suite, 275

275 Rancho Santa Margarita, CA 92688

mājaslapa: www.orangecountyplasticsurgery.com

ALAs mājaslapā www.alausa.org
atrodamas ziņas par ALAs apgāda jaunajām
grāmatām, var apskatīt grāmatas vāku, uzzināt,
cik eksemplāru krājumā

Piedāvāju gatavot cienastu un
klāt galdus kāzās, piemiņas
dienās, jubilejās; var pasūtīnāt
kliņģeri, pīrāgus ar speķi vai
kāpostiem jebkuŗā laikā
un jebkuŗam sarīkojumam;
par cenu sazināties, zvanot
Pegijai, tālr.: 310-908-6993
1700 Malcolm Ave. #102,
Los Angeles, CA 90024
e-pasts: pegijat@inbox.lv
vai: pegijakalninataube@yahoo.com

Draudzes Ziņas

Vensku Edvarts

Ziemassvētkos

*Ziemassvētku jūtas
Neizteicamās,
Pildiet visas sirdis
Pilīs, būdīnās!*

*Ziemassvētku līkšma,
Debess sūtītā,
Apmeklē tu visus,
Kas mīt skumībā!*

*Ziemassvētku zvaigzne
Lai pār visiem mirdz:
Miers lai ir virs zemes,
Miers iekš katras sirds!*

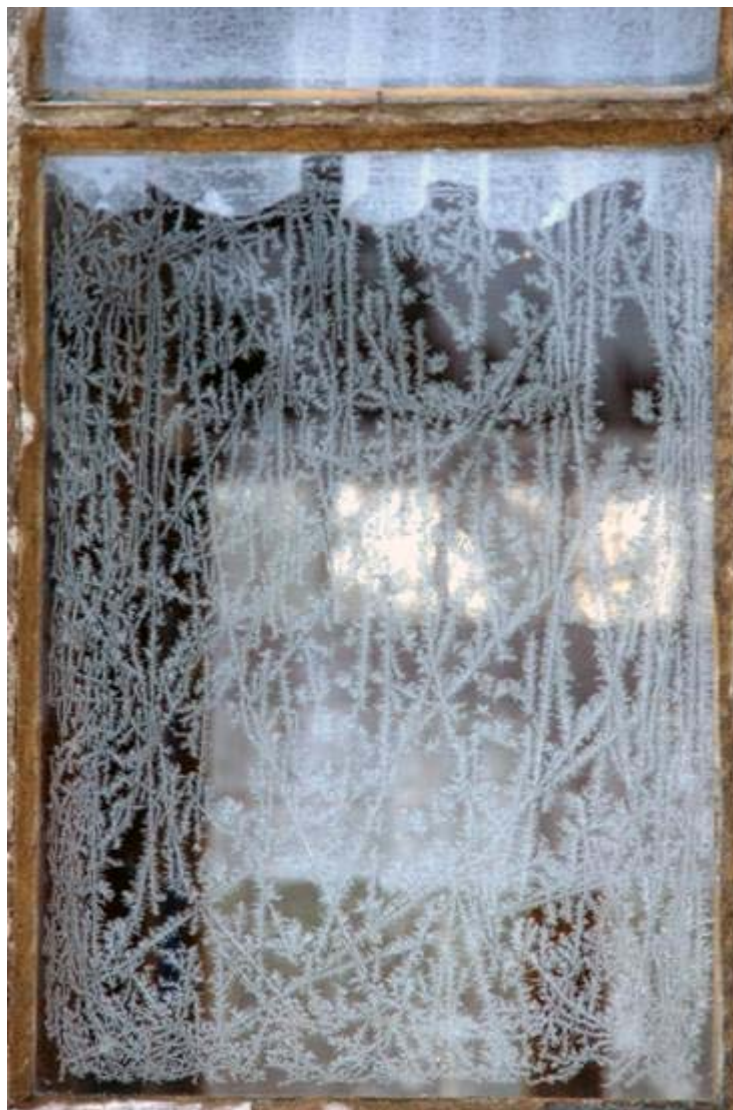

Foto: Līksma Puķina

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS

Draudzes māc. Dāvis Kaņeps: 611 Pruitt Drive, Redondo Beach, CA 90278	310-621-9572
Draudzes priekšnieka vieta ir vakanta	
Kasiere Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	949-443-2150
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	949-443-5170
Dāmu kom. priekšiece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	310-396-5244
Dāmu kom. kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	805-522-0185

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

Draudzes dzīves kalendārs

4. decembrī plkst. 11:00 dievkalpojums
Adventa otrā svētdiena

Trešdien, 7. decembrī plkst. 11:00
ADVENTA LAIKA APCERE BAZNĪCĀ

11. decembrī plkst. 11:00
ADVENTA KONCERTS
Adventa trešā svētdiena

18. decembrī plkst. 11:00 dievkalpojums ar dievgaldu
Adventa ceturtnā svētdiena

Sestdien, 24. decembrī plkst. 5:00
Ziemsvētku vakara dievkalpojums

Sestdien, 31. decembrī plkst. 7:00
Vecgada vakara dievkalpojums ar dievgaldu

8. janvārī plkst. 11:00 *Epifanijas laika pirmās svētdienas* dievkalpojums

Ziemsvētku laiks

Draudzes vadība vēlas, lai ikviens saņemtu Kristus bērna piedzimšanas prieku vēsti. Draudzes dāmu komiteja sagatavos sainīšus, lai arī tie, kuri nespēj ierasties dievkalpojumos, sajustu Ziemsvētku prieku.

Draudzes mācītājs Dāvis Kaņeps aicina paziņot, kuriem, apciemojums, daloties Ziemsvētku dziesmās un pārrunās, nāktu par svētību. Zvanīt pa tālr.: 310-318-9327 (mājās); kabatas tālr.: 310-621-9572 vai rakstīt, e-pasts: davis_kaneps@verizon.net

ZIEDOJUMI

NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM

D. Bīriņa \$100; K.&L. Edelson \$50 (pieminot A. Andersoni); Z. Lejiņa \$100; G., K.&L. Lindes \$250; R. Mayer \$125; M. Paegle \$150

NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM

HELĒNAS HOFMANES PIEMIŅAI

A. Ābele, D. Ābele, G.&G. Barenis, D. Bīriņa, I. Gnerliča, J.&D. Janavs, I. Jankovskis, K.&K. Kalējs, K.&S. Millers, E. Ozoliņš, T.&M. Paegle, V.&D. Pavlovskis, O. Pence, V. Purmale, Ritmaņu, Jameson & Mattson ģimenes, E.&T. Rūsis, B.&G. Schultz, A.&D. Švarcs, J.&D. Taube, S. Upeniece, A. Veisa

Kopsumma: \$1425

NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM

RITAS DAŅILOVAS PIEMIŅAI

Dzimšanas atceres dienu svinēšanas Ventūras kluba dāmas un paziņas: A. Ābele, R. Ābele, I. Gnerliča, T. Kalniņa, V. Lāce, O. Pence, A. Tetere, I. Tetere, B. Šulca, G. Sondore, L. Strunga

Kopsumma: \$275

MĀSU DRAUDZĒM

Z. Lejiņa \$50

DRAUDZES VAJADZĪBĀM

A. Hofmanis \$350; R. Mayer \$75

DRAUDZES VAJADZĪBĀM

KĀRĻA PURMAĻA PIEMIŅAI

A.&W. Dereleew \$50; K.&K. Kalējs \$80

REMONTIEM

R. Ratermane \$75; B. Repecka \$100

Minēti ziedojumi, kuri saņemti līdz 2011. gada 9. novembrim.

Zvanniekiem saziēdota \$489.

Lūdzam neaizmirst iemest kādu centu vai dolaru „Zvannieku cūciņā” baznīcas priekšelpā.

Labojums novembra ziņās: Aira Veisa Neretas bērnu pusdienām ziedoja \$125

Draudzes padome pateicas par ziedojumiem!

Dievkalpojumu statistika

Datums	Dalībnieki	Dievgaldnieki	Kollekte	Skolas saime	Caurmēra devums	Piezīmes
9. okt.	18		\$170.00		\$9.44	
16. okt.	25		\$372.00		\$14.88	
23. okt.	34		\$562.00		\$16.53	māc. A.Ozoliņš/bazārs
30. okt.	35	24	\$317.00		\$9.06	Reformācijas svētki
6. nov.	41		\$167.00	12	\$4.07	

Mums pārdomām

Dieva glābēja žēlastība ir atspīdējusi visiem cilvēkiem. *Tit. 2:11*

Šie vārdi no Pāvila vēstules savam darbabiedram Titam atklāj vienu no vēstures galvenajām patiesībām – ka visiem zemes iedzīvotājiem ir žēlastības spēks. Laikmetu nostiprinātās robežas starp jūdu un pagānu ir nojauktas uz mūžīgiem laikiem Kristū. Dievs apsoliņa uzrakstīt savu Derību nevis uz akmens plāksnēm, bet cilvēku sirdīs. Un tas sākās ar Betlēmes zvaigzni.

Tomēr laikmets, kuŗā dzīvojam, līcis zināmam cilvēku vairumam izjust ērkšķu pārspēku un justies pasaulīgo raižu un rūpju nomāktiem. Jau pirms lielās ekonomiskās krīzes latviešu dievnami gadu gaitā bija lēnām sākuši tukšoties, draudžu budžetu iecerētie ienākumi palika nesasnēgti. Tā nav tikai vienas draudzes pieredze – tā ir gandrīz visas Baznīcas īstenība. Rodas iespaids, ka spožas zvaigznes starojumam priekšā stājies kāds milzīgs ķermenis, kas mums nepieļauj just sirds līksmību un skaidru redzējumu.

Pasaulīgās ēnas klāj garīgo apgaismojumu tieši tur, kur visvairāk vajadzētu izjust neizsīkstošo prieku. Mūsu piekrišanu un pielūgsmi tīko vai nu radikāli nacionāla politika vai arī iecietības un vienlīdzības murgi. Cilvēks ir spiests izvēlēties, kuŗai pusei piekrist, kuŗa puse spēš radīt paradīzi zemes virsū. Šāda cilvēku veidota paradīze nekad netaps. Valdības un varas nevarēs tādu radīt, vienalga, cik lielus līdzekļus tās izdotu. Kamēr cilvēkam Dievs ir kā svešinieks, nekādi politiskie un ekonomiskie apsoliņumi viņu nemierinās.

Taču Kristus mācekļi nav bijuši nevienā laikmetā atstāti vieni. Kristus apsoliņa, ka cits Aizstāvis nāks viņa vietā, kam vienlīdz ir spēks un gods mūžīgi mūžos. Baznīca var cīnīties pret laikmetu viltībām, jo Gars, kam bija nepārspējama nozīme Kristus iemiesošanai cilvēkbērnā pirms aptuveni 2000 gadiem, arī tagad mums turpina dāvāt radošu spēku. Draudzes uzdevums ir lūgt pēc šī radošā spēka, ne tikai, kā izdzīvot nākamo budžeta gadu, bet kā darīt savu misiju, lai mēs paši saprastu, cik patiesi ir Pāvila atzinums Titam.

Ziemsvētku laikā mēs katrs, vai liels, vai mazs piecājamies par dāvanām, gan tās dodot, gan saņemot. Kaut arī iesaiņojums mēdz būt pievilcīgs un spožs, svarīgākais ir dāvanas saturs. Tās var patīkami pārsteigt, ļaujot atviegloti uzelpot, saņemot kāroto, vai arī likt piedzīvot vilšanos. Dažkārt cilvēki patiešām nenovērtē viņiem piešķirtās dāvanas. Tas arī saprotams, jo šajā pasaulē nekas nav pilnīgs. Savādāk ir ar Dieva piešķirtajām dāvanām mums. Jautājums tikai, kā mēs šīs dāvanas liekam lietā? Dieva Glābēja žēlastība mums un Svētā Gara spēks joprojām ir un paliek dāvanas, nevis no-

pelnīts guvums. Cilvēks vēl īsti nezina, kā tas atklāsies viņa dzīvē, un tas būs iespējams, kad cilvēks šo brīnumaino spēku lieto uzticībā Dievam.

Šis atspīdējums ir parādījies visiem cilvēkiem – visām tautām. Mēs pulcējamies šajā gaismā, būdama latviešu tauta, kam arī dotas gan dāvanas, gan misijas aicinājums. Kā to izmantosim? Ko ar to turpmāk darīsim? Atkārtoti jautāsim sev – kāpēc pulcējamies? Kā izsarģāties, lai nepārtopam par privātu klubu? Kā ļaut Dievam pilnveidot Viņa mums doto identitāti starp tautām bez pārlieku lielas norobežošanās no kopējās Kristus saimes?

Ja mēs tiešām ticam tam, ko apliecinām Apustuļu ticības apliecības trešajā daļā, tad ticam Dieva radošam spēkam, kuŗš mūs atbrīvo no paēnas un pasaules tumsības. Tad turpinām dzīvot! Tad redzam savu turpmāko ceļu! Tad allaž atrodamies gaismā, un tumsa mūs nesēj panākt.

Prāvests Dāvis Kaņeps

DZIMŠANAS DIENU ATCERES JANVĀRĪ

**3. Sandra Grīnberga, Liene Linde,
Māra McPartland**

5. Andris Boršteins

6. Velta Purmale, Ludmila Raistere

12. Zigurds Teteris

13. Rūdolfs Hofmanis

14. Claire McAuliffe

15. Aija Avota

16. Pēteris Simsons

20. Kristīne Šulca, Aivars Vallis

21. Anna Ābele, Guntis Kuškēvics

23. Anda Druva

28. Paulis Zemjānis

29. Monika Freimane

31. Ērika Krieva

Sirsnīgi sveicam visus jubilārus!

**Draudzes mācītājs
prāv. Dāvis Kaņeps
un Draudzes padome**

PATEICĪBA UN LŪGUMS

Lūdzam nokārtot draudzes nodevas par 2011. gadu!
Draudzes nodeva – \$250.00; studentiem – \$60.00

Lūdzu norādīt _____ draudzes nodevas par 2011. gadu

(uzvārds, vārds)

\$ _____

\$ _____

\$ _____

Ziedojums draudzes vajadzībām \$ _____

Ziedojums draudzes dievnama remontiem \$ _____

Ziedojums palīdzībai māsu draudzēm Latvijā \$ _____

Ziedojums Neretas bērnu pusdienām \$ _____

KOPĀ: \$ _____

Lūdzu aizpildīt un kopā ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*,
nosūtīt draudzes kasierei: Tamāra Rūse

31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677

Pateicībā, Draudzes padome

2011. gada draudzes rudens bazāra laimestu saraksts

Tējas groziņš – Lonija Dorša
Soma un somas turamais – Dzintra Švarca
Šķīvis ar šokolādēm – Kārlis Kalējs
Kafijas krūze un *Starbuck's* \$10 dāvankarte –
Valdis Pavlovskis

Šķīvis – Dāvis Berkolds
Svētku sporta krekls – Mirdza Lasmane
Ametista rota – Mārtiņš Leikarts
Kristalla trauciņš ar riekstiem – Andris Ritmanis
Cuisinart Food Processor – Edīte Brauķe
Sudraba rotas – Aija Paegle

Red Lion \$50 dāvankarte – Dziesma Tetere
Grozs ar virtuves labumiem – Daina Bīriņa
Mandoline slicer – Zīle Dumpe
Atvaļinājuma groziņš – Māra McPartland
Trade Joe's \$20 dāvankarte – Helēna Skuja
Pannas un divielīši – A. & A. Lejnieks
Stikla trauciņš un vīna pudele – A. Nīkurs
Latvisks albums – Pegija Taube
Jauns gludeklis – Liene Linde
Stikla šķīvis – Anna Ābele
Grozs ar veikala *Staples* produktiem –
T. & M. Paegle

Longaberger stikla vāze – Annija Tetere
Groziņš ar šampanieti un saldumiem – Edvīns Rūsis

Cepšanas piederumi – Ruta Ratermane
Kristalla vāzīte – Omula Pence
Lina galdauts un salvetes – A. & M. Nīkurs
Baltzila vāze – J. & O. Kļaviņš
Krāsainas glāzes – Mārtiņš Linde
Grāmata „Janis Rozentāls” – J. & O. Kļaviņš
Tautisks spilvens – Maija Volfa
Vīna groziņš – Ariana Tetere
NY to LA fotogrāfija – Evelyn Coopman
Svētku grozs – Valdis Kalējs
Mākslas darbs – Aira Veisa
Boogie Board ar divieli un maisiņu – Ilga Jankovska
Glezna „Jūras laivas” – Reinholds Daņilovs
Groziņš – Maija Volfa
Boogie Board un atspirdzinājumi – Dace Taube
Groziņš ar šampanieti un glāzēm – Kārlis Millers
Dāvanu groziņš – Valdis Vītols
Mākslas darbs ar taurenīšiem – Viola Lāce
Pegijas Taubes pīrāgi – Sigrīda Upeniece
Krisa Lūisa (Kris Lewis) glezna – Lāra Pence
Puķes – Dāvis Berkolds
Puķes – Rikijs Teteris
\$50 – Ariāna Vītola
\$75 – Dzidra Freimane
\$100 – Margareta Jerumane

Draudzes rudens bazārs

Draudzes dāmu komiteja pateicas visiem ziedotājiem. Liels paldies Edvīnam Rūsim, Artūram Rusim un latviešu skolas bērniem par jauko dziedāšanu. Mīļš paldies Jānim Lejniekam, Sanitai Šūmanei, Adelei Nagaiņei, Dāvim Berkoldam un Liānai Berkoldam par palīdzību. Pateicamies visiem!

Mazās izlozes priekšmetus kārtro (no kreisās) Ruta Ratermane un Karoline Linde

Bazāra apmeklētāji noklausījās priekšnesumus, ko Edvīna Rūša vadībā bija sagatavojuši Losandželosas latviešu skolas audzēkņi; ģitāru spēlē Artūrs un Edvīns Rūši

Patī svētīgākā un vēlamākā dāvināšana ir notikusi, kad dāvinātājs palicis nezināms.

Maimonids (1135-1204)

Uzdriktēties nozīmētu vienā mirklī zaudēt pamatu zem kājām. Neuzdriktēties nozīmētu – zaudēt sevi.

Sērens Kirkegors (1813-1855)

LELBAs XIII sinode

Šogad no 21. līdz 23. oktobrim bija dalībniece LELBAs sinodē Indianapolē. Šī bija pirmā sinode, kuŗā piedalījos, tāpēc ļoti noderēja prāv. Anitas Vārsbergas Pāžas „Sinode 101” apmācība pirmā dienā. Daudz tika pārrunāts, paziņots, sludināts un spriests. Man netrūka, ko darīt, jo mani ievēlēja par vienu no balsu skaitītājiem. Rīta lūgšanas un dievkalpojumi garīgi pacilāja. Visi apbrīvoja, cik labi skanēja dziesmas. Jāteic, ka garīdzniekiem ir labas balsis. Pirmajā sinodes dievkalpojumā ordinēja Rutu Bambāni. Ļoti skaists brīdis bija, kad katrs garīdznieks lasīja citātu no Bībeles, vēlot Rutai visu to labāko.

Pirmajā vakarā diakons Dags Demandts vadīja iepazīšanās vakaru ar tematu „Gudrība”. Dags bija sameklējis vairākus piemērus no Bībeles. Mēs sadalījāmies vienībās un spēlējām *Jeopardy*. Uzvarēja mana vienība, jo tajā bija māc. Vilis Vārsbergs, viens no LELBAs dibinātājiem, un viņš zināja daudz atbilžu par tematu LELBA. Jautājums bija: cik draudžu ir Dienvidamerikā? Atbilde: trīs (māc. V. Vārsbergs ir apciemojis visas trīs draudzes). Piedalījos darba grupā „LELBAs iekšmīsija”, kuŗā pārrunājām, ko darīt, lai draudzē būtu vairāk locekļu. Maz ir 30-60 gadu veco. Kā vislabāk iesaistīt jauniebraucējus no Latvijas? Vai draudžu namus saukt citā vārdā? Jaunieši neiesaistās, ja nav draugu grupa. Runāja daudzi, bet atbildes nav viegli atrodamas. Par LELBAs valdes priekšsēdi ievēlēja Laumu Zušēvicu. Svinīgs bija 22. oktobra vakars, kad godināja garīdzniekus, kuŗiem pēdējo trīs gadu laikā bijušas apaļas ordinācijas jubilejas (sākot ar 25 gadiem), un Indianapolis sieviešu ansamblis bija sagatavojis Īsu koncertu. Sinodes pēdējā dienas svinīgajā dievkalpojumā sprediķi teica archibīskaps Elmārs Rozītis. Man vislabāk atmiņā palika Latvijas Universitātes teoloģijas fakultātes mācītbspēka māc. Ralfa Kokina interesantie un iespaidīgie referāti. Viņš uzsvēra, ka mums jābūt vienotiem. Ticēsim uz Dievu un nebīsimies, neturēsimies pretim, kad Dievs mūs ņems, veidos un lietos, kad Dievs mūs vedīs tālāk!

Daina Ābele

Iesvētes mācības pirmais mēnesis

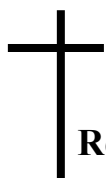
Oktobrī iesvētāmie jaunieši sāka iepazīties ar Svēto rakstu interpretāciju luterismā. Atšķirt bauslību no evaņģelija ir māka. Tas ir pamats visām turpmākām sarunām par garīgo un vēsturisko mūsdienu Baznīcā.

Novembra sākumā iesvētāmo grupa pieauga – un nu jau ir desmit iesvētāmo jauniešu. Turpināsim lūgt Dievu par viņu ticības dzīves izaugsmi!

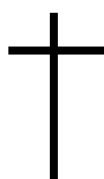
Mums zudušie

Erika Bastjāne (dz. Damberga)
dzimusi 1921. gada 15. maijā Liepājā,
mirusi 2011. gada 16. septembrī *North Hollywood*, Kalifornijā
Tu esi bijis mans palīgs, un Tavu spārnu ēnā es liksmojos. (Ps. 63:8)

Antonija Čakstiņa
dzimusi 1918. gada 15. oktobrī,
mirusi 2011. gada 7. oktobrī *Hermosa Beach*, Kalifornijā
Redzi, Es radīšu jaunas debesis un jaunu zemi, ka agrākās vairs nepieminēs
un tās nevienam vairs nenāks prātā. (Jes. 65:17)

Ilgvars Dižgalvis
dzimis 1926. gada 24. oktobrī Gramzdas pagastā
miris 2011. gada 4. oktobrī *Culver City*, Kalifornijā
Žēlastība un miers jums no tā, kas bija un kas nāk. (Atkl. 1:4)

Draudze vēlas izteikt visdziļāko līdzjutību
Rūdolfam Hofmanim, dzīvesbiedri Helēnu
zaudējot. Helēna bija aktīva mūsu draudzē,
 piedaloties dievkalpojumos, Bībeles stundās
un atbalstot draudzes projektus un misiju.
Dievs lai svētī Helēnas ieiešanu mūžībā!

Pieteikumu puķu novietošanai uz altāra pieņem Biruta Šulca, tālr.: 626-443-8464, e-pasts: birschultz@att.net
Dievnamā pie izejas ir kalendārs, kur var pierakstīties; lūdzu uzrakstīt zīmīti un iedot mācītājam pirms dievkalpojuma, ja puķes novietotas kāda piemiņai vai jubilejā, par ko vēlams paziņot.

SANDIEGO LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE

Grace Lutheran Church
3993 Park Boulevard,
San Diego, CA 92116
Mācītājs Dāvis Kaņeps
tālr.: 310-621-9572
davis_kaneps@verizon.net

Dr. priekšnieks Jānis Legzdīņš
2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123
Tālr.: 858-598-5451;
e-pasts: janis@legzdins.com

17. decembrī plkst. 12.00
Ziemsvētku dievkalpojums;
pēc dievkalpojuma kafijas galds

Kasiere Antra Priede Bergere: antrapriede@pol.net
1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107
Čekus izrakstīt: Antra Priede Berger

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077
Antra Priede, tālr. 619-225-0817
Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

www.sandiegodraudze.com

vai

www.sandiegodraudze.us

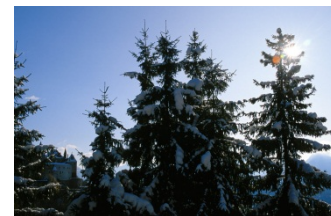

ĒRKŠĶU VIETĀ – ZIEMSVĒTKU EGLE

„Ērkšķu vietā uzaugs cipreses, dadžu vietā mirtes.

Un tas būs tam Kungam par slavu

Un par mūžīgi paliekamu zīmi.” (Jes. gr. 55:13)

Šinī pasaulē netrūkst ērkšķu. Dadži aug vistrūcīgākā zemē, tur, kur domājām itin nekas nepastāvēs. Mums par pārsteigumu akmeņaina un cieta zeme nes augļus. Bet tie nav tādi, par kuņiem jūsmojam vai kuņus gribam saglabāt un baudīt. Tieši otrādi. Un cīņa sākas. Cenšoties atbrīvoties no ērkšķiem, nezālēm un dadžiem, tie iedur, un mēs piedzīvojam sāpes.

Citādi ir ar cipresēm, ko apbrīnojam, vai mirtēm, kuņas latvieši audzina, lai piespraustu pie jauniešu iesvētes tērpiem vai ko ievīt līgavas vainagā. Mirtes ir dzīvības un cerības zīmes. Tām ir tikpat dziļa dzīvības zaļa, nenovīstoša krāsa kā Ziemsvētku eglītēm, kuņu galotnēs iekarīnām zvaigznes. Tā, lai mēs neaizmirstu To, kuņa dēļ virs Betlēmes kūts iemirdzējās jaunā zvaigzne debesīs. Tai svētā naktī piepildījās pravietim Jesajam dotais Vārds: „Ērkšķu vietā uzaugs cipreses, dadžu vietā mirtes. Un tas būs tam Kungam par slavu un par mūžīgu paliekamu zīmi.” (Jes. gr. 55:13)

Tonakt Vārds tapa miesa un mājāja sāpju un asumu pilnā pasaulē. Piedzima Dieva Dēls. Kur Viņš gāja, pārvērtās cietas sirdis un tapa dziedinātas grēka un ļaunuma ievainotās dvēseles. Tie, ticības stiprināti, klausījās; katrs, šķiet, dzirdēja Jēzu tieši viņu uzrunājot un aicinot: dod šurp Man savas dzīves ērkšķus. Sakrauj tos uz Manas galvas. Es savīšu tos savā ērkšķu vainagā un Tev dāvināšu cipreses, mirtes un Ziemsvētku eglis. Vienaļga, cik asi tie ērkšķi, dod tik šurp, lai tev vairs tie nedzeltu; lai tev vairs nesāpētu. Izmainīsimies ar dāvanām... Atdod Man savus grēkus, dadžus un visdziļākās sāpes, pretim došu žēlastību, pestīšanu, mieru, mīlestību, prieku! Ziemsvētku īstās dāvanas. Un kaut kad, draugs, arī tev dāvināšu mūžīgās dzīvības vainagu – bez ērkšķiem vai dadžiem. „Un tas būs tam Kungam par slavu un par mūžīgi paliekamu zīmi!”

Jēzu,
šai svētā laikā

raugos Ziemassvētku eglē un
domāju par Tevi. Jēzu, gribu atdot Tev sevi,
savu mīlestību un pateicību par Tavu žēlastību.

Piedodi, Jēzu, ka mana dāvana Tev ietīta grēku un manas nepilnības greznotā ietināmā papīrā. Noplēs to un aizsvied tālu prom no sevis. To no sirds lūdzu. Es mēģināšu atkal kā no jauna dzīvot jaunajā, 2012. gadā. Lūdzu, svētī to visiem. Svētī katru bērnu, jaunieci, ģimeni, sirmgalvi, draudzi, tautas darbinieku te un Latvijā. Novērs ļaunumu, atspēko grēku. Dāvini pasaulei cerību caur savu Vārdu, Baznīcu un katru, kas Tev kalpo un Tev uzticas. Iepriecini bēdīgos, arī caur mūsu dziesmām. Dziedini slimos un ievainotos, arī caur mūsu rokām. Iedrošini bailīgos, arī caur mūsu lūgšanām. Modini vienaldzīgos un saisti atsvešinātos, arī caur mūsu aicinājumiem.

Vairo mieru, taisnību un patiesību caur ikkatru mūsu teikto vārdu un veikto darbu...

Daudz, daudz laimes dzimšanas dienā, Jēzu, Tu patiesais Dieva Dēls!

Māci mums tā dzīvot, ka Tev nebūtu
tik liels darbs attīt mūsu dāvanas,
kad tās lūgšanās Tev
pasniedzam. Āmen.

Mīlās māsas un mīlie brāļi Kristū! Šīs domas radās pirms vairākiem gadiem. Vēlreiz dalos ar tām līdz ar novēlējumu: Dievs lai jums katram dāvina skaistus, priecīgus Ziemsvētkus! Katrā draudzē, ģimenē lai Kristus pats būtu goda viesis. Ar pateicību par katru no jums un jūsu kalpošanu novēlu arī Dieva žēlastības, Kristus mīlestības, miera, taisnības un Svētā Gara iedvesmas svētību 2012. gadu!

Jūsu māsa Kristū, prāv. Lauma Zušēvica, LELBAs pārvaldes priekšiece

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu \$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

(nevajadzīgo svītrot)

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,

bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: **323-663-6267**

Nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 93. autobusu (Glendāle, San Fernando) un ar 96. autobusu (Sherman Oaks) – Newell un Riverside Drive pietura